

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

22. september 2015

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

113. plenarforsamling den 8.—9. juli 2015

2015/C 313/01	Resolution om en holdbar EU-migrationsstrategi	1
2015/C 313/02	Resolution om bæredygtige fødevarer	5
2015/C 313/03	Resolution — Forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde: Lissabontraktaten og derefter	9
2015/C 313/04	Resolution om prioriteterne i Europa-Kommissionens arbejdsprogram for 2016	12

UDTALELSER

Regionsudvalget

113. plenarforsamling den 8.—9. juli 2015

2015/C 313/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Grønbog: Etablering af en kapitalmarkedsunion.	17
2015/C 313/06	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpakten	22
2015/C 313/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En ny europæisk naboskabspolitik	25
2015/C 313/08	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Resultaterne af forhandlingerne om partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer	31

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

113. PLENARFORSAMLING DEN 8.—9. JULI 2015

Resolution om en holdbar EU-migrationsstrategi

(2015/C 313/01)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. udtrykker sin dybe sorg over, at tusinder af migranter i de seneste måneder har mistet livet under forsøget på at komme ind i Den Europæiske Union og hilser derfor debatten om en ny europæisk dagsorden for migration velkommen. Udvalget er af den faste overbevisning, at problemet vedrører og bør vedkomme samtlige EU-medlemsstater og være hele EU's ansvar;

2. mener, at EU's strategi for migration skal være holdbar på lang sigt, solidarisk og respektere menneskerettighederne. Alle aspekter af migration, herunder humanitære forpligtelser, asylansøgere og økonomiske migranter skal være omfattet. Udvalget fremhæver betydningen af kampen mod menneskesmugling og menneskehandel, udvikling og stabilitet i tredjelande, effektive tilbagesendelsespolitikker og Europas demografiske udfordringer. Udvalget understreger, at migration, forudsat at den foregår inden for en lovlige ramme, kan være et udviklingselement. Udover nytteværdien ved en vellykket integrationsindsats for den enkelte betyder en sådan også en vigtig gevinst for samfundet som helhed på grund af bidraget på arbejdsmarkedet og dermed til finansieringen af de sociale systemer. Udvalget opfordrer derfor alle politiske ansvarshavende, EU-institutioner, nationale, regionale og lokale myndigheder, medier og civilsamfund til ikke at stigmatisere migranter eller migration og give borgerne korrekt information om migrationsfænomenet og dets årsager og følgevirkninger. Udvalget fordømmer enhver form for diskrimination af og racistisk optræden over for migranter, som værende uforenelig med EU's grundlæggende principper. I den forbindelse noterer Regionsudvalget sig resultaterne af Det Europæiske Råds møde den 25.-26. juni og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde på grundlag af den indgåede aftale for at imødegå nødsituationen på migrationsområdet på effektiv vis under inddragelse af de lokale og regionale myndigheder;

3. mener, at de eksisterende værktøjer og kanaler for den politiske dialog mellem EU, medlemsstaterne og civilsamfundets organisationer fungerer, men bemærker, at den politiske dialog mellem de lokale/regionale myndigheder og EU er fragmenteret eller gennemføres på ad hoc-basis. Udvalget foreslår derfor at inddrage og udnytte erfaringsgrundlaget hos de lokale og regionale myndigheder på aktiv vis med det formål at forbedre standarderne for modtagelsesforhold og asylprocedurer. Derudover bør efteruddannelse og støtte til netværkssamarbejde stilles til rådighed for de myndigheder, der står for modtagelsen. De lokale og regionale myndigheder i medlemsstaterne, som har ansvaret for at modtage flygtninge, råder ofte ikke over tilstrækkelige midler til at varetage denne opgave, og antallet af asylansøgninger er støt stigende. I den henseende mener udvalget, at det er en prioritet at styrke de lokale og regionale myndigheders kapacitet til at identificere og beskytte sårbare grupper, navnlig uledsagede mindreårige, som ofte bliver udnyttet af kriminelle bander til seksuelt slaveri, tvangsarbejde eller endog ulovlig handel med organer. Desuden må asylprocedurerne afkortes og negative afgørelser skal gennemføres hurtigere og mere effektivt, idet ikke kun dialogen mellem de politiske niveauer, men også borgernes tillid til henholdsvis det europæiske og nationale asylsystem skal styrkes;

4. bifalder Kommissionens tilsagn om at fremsætte forslag til en revision af den såkaldte Dublinforordning, som har vist sig at være uigennemførlig. Udvalget opfordrer Kommissionen til at påbegynde debatten om disse forslag så hurtigt som muligt og sikre, at fokus flyttes fra tvang i retning af mere holdbare mekanismer til fordeling af ansvaret mellem medlemsstaterne, samtidig med at migranternes grundlæggende rettigheder respekteres;

5. opfordrer i høj grad til en forbedret indsamling af efterretninger med det formål at skabe forudsætningerne for en proaktiv og forebyggende tilgang og dermed undgå tab af menneskeliv, herunder et samarbejde mellem EU og nationale efterretningstjenester samt maritime efterretningsvirksomheder;

6. fremhæver, at politikker for flytning og genbosættelse bør inddrage samtlige EU-lande ved hjælp af kvoteordningen og bør tage hensyn til geografiske og demografiske kriterier, størrelsen af en region eller medlemsstat, befolkningen, den økonomiske situation, arbejdsmarkedets behov og den infrastruktur og de tjenesteydelser, der findes, samt andre relevante faktorer, såsom familiesammenføring. Udvalget bifalder derfor, at sådanne kriterier for europæiske flytnings- og genbosættelsesordninger specificeres i den europæiske dagsorden for migration med henblik på at finde frem til en mere holdbar politisk løsning. Udvalget bemærker, at Kommissionen endelig har aktiveret nødklausulen (EUF-traktatens artikel 78, stk. 3), hvilket anses for fuldt ud berettiget under de nuværende omstændigheder. Det understreges imidlertid, at yderligere foranstaltninger bør vedtages med fuld inddragelse af Europa-Parlamentet for at sikre deres gennemsigtighed og legitimitet;

7. påpeger, at den ulige fordeling af asylansøgere og flygtninge mellem lande, regioner og internt i regioner udgør en stor udfordring for de lokale og regionale myndigheder, hvilket også gælder for manglen på forhåndsplanlægning og de manglende muligheder for at planlægge modtagelsen i god tid. Tilfældige løsninger gør det sværere at sikre, at integrationsprocessen bliver hurtig og vellykket. De lokale og regionale myndigheder er afhængige af midler fra det nationale og europæiske niveau for på langt sigt at kunne sikre en bæredygtig modtagelse af asylansøgere og flygtninge og kunne håndtere de uforudsete udsving i tilstrømningen, som modtagelsen af asylansøgere og flygtninge i sagens natur indebærer. Udvalget opfordrer alle medlemsstater til at håndhæve principperne om solidaritet og en retfærdig ansvarsfordeling, som fastholdt i EUF-traktatens artikel 80, og samarbejde med de lokale og regionale myndigheder om gennemførelsen og håndteringen af både den mekanisme til nødflytninger og de forslag til en omfordelingsmekanisme, der blev fremsat ved udgangen af maj. Udvalget ser frem til yderligere forslag til en obligatorisk og automatisk flytningsordning;

8. mener, at et afgørende aspekt, der skal være med til at skabe enighed i Europa, er, i hvor høj grad borgerne har tillid til vores evne til at forebygge yderligere tab af menneskeliv, optrevle menneskesmuglingsnetværk og integrere flygtninge, der har et reelt behov for beskyttelse. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til hurtigst muligt at iværksætte et samarbejde med Det Europæiske Regionsudvalg for at finde frem til vellykkede integrationspolitikker, øge kendskabet til dem og fremme deres vedtagelse i hele Europa. Udvalget opfordrer Kommissionen til at minde medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder om den rolle, som de europæiske struktur- og investeringsfonde kan spille i støtten til integrationspolitikker;

9. minder om, at de lokale og regionale myndigheder befinder sig i frontlinjen, men ikke råder over tilstrækkelige midler. De har ofte det menneskelige, finansielle og tekniske ansvar for at redde menneskeliv og yde støtte til migranterne i deres økonomiske og sociale integration. I virkeligheden er de tvunget til med egne midler at forvalte en migrationskrise, som ikke kun rammer Middelhavet, men hele Europa. Der bør ydes større støtte til de regioner, som huser flest migranter, for at sikre, at disse modtages på værdig vis;

10. er enig i, at man bør være mere opmærksom på sikkerheden ved at øge kontrollen med migranter og derved bidrage til at bekæmpe incitamenterne til ulovlig migration og eventuelle kriminelle infiltrationer samt beskytte de personer, der identificeres som flygtninge på flugt fra reelle humanitære nødsituationer, og adskille dem fra de direkte ulovlige migranter;

11. bifalder forhøjelsen af budgettet til EU's operationer under Triton og Poseidon og tilsagnet fra femten medlemsstater om at stille supplerende ressourcer til rådighed, hvilket bør give EU mulighed for at reagere mere effektivt på nødsituationer, og understreger, at det er nødvendigt at tilpasse den geografiske rækkevidde af begge typer af operationer til de foreliggende problemer. Udvalget fremhæver behovet for, at alle medlemsstater lever op til deres ansvar og opfordrer til etablering af en mekanisme, der giver mulighed for en yderligere stigning i dette budget, som er i tråd med de ændrede krav til effektive redningsaktioner, så længe de er nødvendige. Det understreger også, at midler og ressourcer bør frigives så hurtigt som muligt, uden at processen forsinkes som følge af unødvendige bureaukratiske procedurer. Udvalget opfordrer Kommissionen til hurtigt at fremsætte forslag til en revision af Frontex-mandatet, således at agenturet kan få et forsvarligt retsgrundlag for gennemførelsen af eftersøgnings- og redningsoperationer;

12. foreslår, at Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store It-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, eu-LISA, i nærmeste fremtid udvikler et omfattende dataudvekslingssystem om migration og lokale myndigheder baseret på VIS-systemet, samtidig med at beskyttelsen af personoplysninger garanteres. Et sådant system kan være meget nyttigt til udveksling af viden og erfaringer med forvaltning af indkvartering, behandling af ansøgninger fra asylansøgere og flygtninge, udvikling af integrationspolitikker og imødegåelse af ulovlig migration. Det ville også kunne tilbyde praktiske løsninger til fremme af samarbejde på dette område mellem de forskellige nationale, lokale og regionale myndigheder;

13. mener, at EU's svar på migrationsudfordringerne og -mulighederne vil være ufuldstændige, hvis spørgsmålet om de økonomiske og især de politiske forhold i oprindelseslandene behandles særskilt. Udvalget bifalder derfor Kommissionens anbefaling om at samarbejde med tredjelande og indgå aftaler med det formål at styre migrationen og styrke deres kapacitet til at gribe ind og redde nødstedte migranternes liv. Udvalget foreslår, at dette samarbejde også tages op på subnationalt niveau, med inddragelse af retshåndhævende myndigheder, for at opnå håndgribelige praktiske resultater i bekæmpelsen af menneskesmuglingsnetværk, etableringen af lovlige migrationsveje og gennemførelsen af tilbagesendelsespolitikker. Udvalget opfordrer EU, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at intensivere indsatsen for at bidrage til udvikling af tredjelands kapacitet til at fungere i den globale økonomi, navnlig gennem handel og udvikling af en lokal iværksætterkultur. I den henseende opfordrer udvalget medlemsstaterne til at opfylde deres tilsagn om at afsætte mindst 0,7 % af deres BNI til udviklingsamarbejde og støtte, især det decentraliserede udviklingsamarbejde;

14. bemærker, at samarbejdet med regeringer i stabile lande i Nordafrika begrænser antallet af flygtninge, der rejser ud fra disse landes kyster, og dermed risiciene for dødsulykker til søs. Det er uomgængeligt nødvendigt, at EU afsætter flere midler til regeringerne i de medlemsstater, som grænser op til Middelhavet, således at de sammen med de berørte lande i Nordafrika kan: i) gennemføre redningsaktioner til havs, ii) oprette modtagelsesfaciliteter på kysterne i Nordafrika, iii) modernisere kontrolinstrumenterne for at begrænse antallet af bådflygtninge og dermed risiciene for dødsulykker til søs;

15. gentager sin opfordring til etablering af »migrations- og integrationspartnerskaber« mellem byer og regioner i oprindelses- og bestemmelseslandene med det formål at øge samarbejdet og den gensidige tillid. Disse partnerskaber skal omfatte forberedende foranstaltninger (såsom undervisning i sprog, kultur og samfundsforhold), individuelle indvandningsprojekter, herunder uddannelsesprogrammer for arbejdstagere, og etablering af programmer for cirkulær migration, frivillig tilbagevenden og reintegration af migranter. Disse partnerskaber skal supplere det arbejde, der udføres af de europæiske migrationsforbindelsesofficerer, som er udstationeret i EU-delegationer i vigtige tredjelande;

16. mener, at etableringen af kanaler og muligheder for, at tredjelandsstatsborgere kan komme til Europa for at arbejde eller studere bør spille en central rolle i udviklingen af den fremtidige migrationspolitik. Udvalget understreger, at det derfor er vigtigt at udvikle et tættere samarbejde med andre berørte lande og formidle oplysninger i samarbejde med lokale medier om mulighederne for lovlig migration til Europa, de betydelige farer, der er forbundet med ulovlig migration og EU's tilbagesendelsespolitik;

17. gentager vigtigheden af at imødegå de grundlæggende årsager til den nuværende ulovlige migrationsstrøm til Europa, og derfor betydningen af at det lokale demokrati og økonomierne i tredjelande udvikles som en vigtig del af deres politiske stabilitet, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at videreudvikle det eksisterende samarbejde med Det Europæiske Regionsudvalg og Europas lokale og regionale myndigheder om at bidrage til opbygningen af de lokale myndigheders kapacitet i disse lande. Udvalget henleder derfor opmærksomheden på den rolle, der varetages af Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavsforsamling (ARLEM) og Konferencen af Regionale og Lokale Myndigheder i Det Østlige Partnerskab (CORLEAP) samt Middelhavsudvalget under Konferencen af Perifere Kystregioner i Europa (CPMR). Udvalget understreger, at ARLEM og CORLEAP kan anvendes som platforme, der kan bidrage til en lokal og regional dialog om, hvordan menneskehandel, menneskesmugling og kriminelle grupperinger kan forebygges. Desuden kan disse fora anvendes som platforme til fremme af god regeringsførelse, stabilitet og fred;

18. pålægger formanden at fremsende denne resolution til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og formanden for Det Europæiske Råd.

Bruxelles, den 8. juli 2015.

Markku MARKKULA

*Formand
for Det Europæiske Regionsudvalg*

Resolution om bæredygtige fødevarer

(2015/C 313/02)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. glæder sig over, at verdensudstillingen i 2015 om »Feeding the Planet. Energy for Life« falder sammen med det europæiske udviklingsår og den planlagte frist for gennemførelsen af de otte årtusindudviklingsmål om udryddelse af fattigdom og sult og sikring af miljømæssig bæredygtighed;
2. understreger EU's rolle som en vigtig aktør på verdensplan, når det gælder håndtering af udfordringerne i tilknytning til fødevarer- og ernæringssikkerhed og bæredygtighed, og opfordrer EU til at fremme investeringer i forskning og innovation som afgørende forudsætninger for at sikre adgang for alle til sunde og nærende fødevarer, der er produceret på en bæredygtig måde. Udvalget minder om, at den fælles landbrugspolitik allerede blev fastlagt i Romtraktaten som en fælles politik med den målsætning at stille tilstrækkelige fødevareresourcer til rådighed for alle borgere i EU til overkommelige priser og sikre landbrugerne en passende levestandard; minder om, at fødevarerensikkerhed, der er anerkendt som en grundlæggende rettighed i verdenserklæringen om menneskerettigheder, er en afgørende forudsætning for nedbringelse af fattigdommen; understreger, at der i Den Europæiske Union er 122,6 millioner mennesker (24,5 % af befolkningen), som lever under fattigdomsgrænsen, og at 9,6 % af befolkningen lever med alvorlige materielle afsavn; understreger vigtigheden af, at EU garanterer sine borgere, især de dårligst stillede, adgang til en sund, tilstrækkelig, passende og nærende kost;
3. understreger, at EU bør bevare sine høje standarder for fødevarerensikkerhed og fødevarerforsyningsikkerhed som kvaliteter, der bidrager til, at EU's produkter udmærker sig på globalt plan. I den forbindelse minder udvalget om sit krav om, at niveauet for de retlige standarder for fødevarerensikkerhed og dyrevelfærd, der er gældende i EU's medlemsstater, under ingen omstændigheder må sænkes i bilaterale handelsaftaler. Tværtimod mener udvalget, at vi bør bestræbe os på yderligere at højne dette niveau;
4. konstaterer, at verden i dag står over for en række forskelligartede og store udfordringer: fortsat befolkningstilvækst, en voksende middelklasse og øget forbrugsevne, hvilket giver sig udslag i ændrede krav til kosten (variation, råvarer og kvalitetsprodukter), samtidig med at den globale produktionskapacitet i landbruget er under pres som følge af klimaændringerne;
5. glæder sig over, at bæredygtig udvikling er blevet et ufravigeligt krav for enhver form for socioøkonomisk vækstpolitik, og opfordrer til, at der på alle niveauer udvises et større politisk engagement og trækkes på ressourcer i alle sektorer;
6. understreger, at fødevarerdemokrati er en bundstyret proces, der skal udgå fra det lokale plan (regioner og byer) med det mål at indføre politikker, som bidrager til fødevarerensikkerhed og bæredygtige fødevarer, og opfordrer de lokale og regionale myndigheder til i deres respektive områder at anerkende retten til en sund og bæredygtig kost;
7. fremhæver behovet for at styrke forbindelserne mellem de forskellige fødevarerrelaterede områder såsom energi, skovbrug, havressourcer, vand, affald, landbrug, klimaændringer, videnskab og forskning samt arealanvendelse, eftersom de alle spiller en afgørende rolle for opnåelsen af en grøn økonomi;
8. opfordrer til, at landbruget og fødevarerforsyningskæden bliver mere vandbesparende og anvender mindre energi fra fossile brændstoffer, reducerer forbruget af gødningsstoffer og plantebeskyttelsesmidler og bliver mere diversificeret og bedre i stand til at udnytte fordelene ved at kombinere plante- og husdyravl, håndtering af organisk affald, udnyttelse af restprodukter og brug af forskellige energikilder;

9. bemærker, at landbruget har afgørende betydning for udviklingen af mere afbalancerede områder med større sammenhængskraft, især når det gælder landdistrikterne, eftersom landbruget giver beskæftigelse til næsten 30 millioner mennesker. Landdistrikterne udgør 90 % af EU's territorium, og 60 % af EU's befolkning bor i disse områder, men de er ofte mindre økonomisk udviklede end byområderne. Udvalget understreger, at landdistrikterne med henblik på at fremme konkurrencedygtigheden, øge modstandsdygtigheden og skabe nye arbejdspladser bør fokusere på diversificerede økonomiske og miljømæssige aspekter af landdistriktsudviklingen og ikke udelukkende på landbrug;

10. minder om de mål for fremtiden, som den fælles landbrugspolitik skal sigte mod med hensyn til bæredygtig forvaltning af naturressourcer, fødevareforsyningsikkerhed, landbrugsdrift i alle EU's regioner, en afbalanceret regionaludvikling, et konkurrencedygtigt europæisk landbrug, støtte til unge landbrugere samt løbende forenkling af den fælles landbrugspolitik. Udvalget gentager sin kritik mod de utilstrækkelige tiltag til at forbedre de små og mellemstore bedrifters konkurrenceevne og beklager, at den fælles landbrugspolitik fortsat favoriserer store produktioner på bekostning af små og mellemstore bedrifter;

11. mener, at landdistrikterne er blandt de områder, som er mest sårbare over for klimaændringer. Udvalget opfordrer derfor til, at der medtages foranstaltninger til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer i instrumenterne for territorial planlægning, forvaltning og budgetlægning, således at deltagesmekanismer og landbrugspraksis kan bruges til at fremme bæredygtig udvikling;

12. foreslår, i betragtning af de nuværende livsstilstendenser i byerne, at promovere fordelene ved at bo i landdistrikterne. Initiativer til opbygning af tætte forbindelser mellem landbrugere og fødevareforbrugere kan i høj grad bidrage til udviklingen af bynære områder og en anden form for forbindelser mellem land og by, herunder territoriale partnerskaber i funktionelle områder;

13. understreger også betydningen af, at der gennemføres et omfattende projekt for at genbefolke forladte, affolkede egne (yderkantsområder, bjergområder osv.) med henblik på en samlet genopretning af landområder og genetablering af en lokal produktion i lille skala med deraf følgende beskyttelse af biodiversiteten;

14. opfordrer til korte forsyningskæder for landbrugsprodukter, da de bidrager til at udvikle en bæredygtig produktion og et ansvarligt forbrug. De imødekommer forbrugernes stigende efterspørgsel efter autentiske sæsonprodukter, der er produceret lokalt og har et lokalt tilhørsforhold. Det er desuden en socialt bevidst forbrugsmodel, der tager hensyn til miljøet, skærer ned på mængden af emballage og omfanget af madspild, begrænser CO₂-udledningen og støtter bæredygtige produktionsmetoder;

15. mener, at der for længst burde være blevet oprettet et europæisk logo til at identificere disse produkter, og ser frem til et konkret forslag;

16. bemærker, at lokal produktion af fødevarer, især af BOB- og BGB-certificerede landbrugsfødevarer, som opfylder kvalitetsstandarder i henhold til skrappe produktionsspecifikationer, ikke blot er et nødvendigt mål og skaber nye lokale arbejdspladser og nye kvalifikationer, men også kan bidrage til den økonomiske og sociale udvikling i vore regioner, hvilket modvirker affolkning og et alt for stort demografisk pres i byerne;

17. understreger endvidere, at ugunstigt stillede områder, især bjergområder, hvis produkter værdsættes for deres kvalitet, har ekstra omkostninger, som gør deres fødevareproduktion vanskeligere og dyrere;

18. opfordrer til, at GMO-frie fødevarer bliver et vigtigt element i en bæredygtig kost. Mange regionale og lokale myndigheder har meddelt, at de ikke ønsker genetisk modificerede (GM) afgrøder på deres område, og har erklæret sig for »GMO-frie zoner« og dannet netværk;

19. anbefaler, at de forskellige parter, der er engageret i bæredygtig produktion og ansvarligt forbrug, såsom universiteter, skoler og hospitaler, informeres om mulighederne for at anvende bæredygtighedskriterier i deres udbud (f.eks.: lokal produktion, økologiske fødevarer), således at de kan gøre reel brug af dem;

20. opfordrer derfor til at skabe flere og bedre muligheder for løbende samarbejde og samordning med de forskellige lovgivningsniveauer i EU, medlemsstaterne og regionerne for hurtigst muligt at få vedtaget en revision af bestemmelserne om sporbarhed og mærkning af produkter, således at EU kan råde over klare specifikationer, som kan sætte forbrugerne i stand til at træffe et informeret valg, bl.a. gennem anerkendelse af helt GMO-frie fødevarerforsyningskæder;

21. anbefaler, at støtteordningen for uddeling af frugt og grøntsager samt mælk i skoler forbedres. I betragtning af forarbejdningsgraden for de produkter, der kan støttes gennem ordningen, og det centrale princip om, at sunde kostvaner allerede bør grundlægges i barndommen, foreslår udvalget, at de finansielle tilskud under støtteordningen begrænses til produkter, som højst indeholder lidt sødemiddel eller salt og ingen skadelige tilsætningsstoffer og smagsforstærkere;

22. gentager sin opfordring til Kommissionen om at fremme en begrænsning af fødevarespildet⁽¹⁾ og genfremsætte et forslag om et mål for reduktion af fødevarespildet på mindst 30 % senest i 2025 på grundlag af det tilbagetrukne forslag fra 2014 om at ændre affaldsrammedirektivet for at fremme en cirkulær økonomi og i dette øjemed overveje at forlænge den positive forvaltningsmodel, som Borgmesteraftalen udgør. I denne forbindelse støtter udvalget Europa-Parlamentets opfordring til at udnævne 2016 til europæisk år mod madspild;

23. bemærker, at mere end en tredjedel af turisternes penge bliver brugt på mad. Madturisme har potentiale til at skabe jobs, som ikke er sæsonafhængige, og mulighed for at skabe nye arbejdspladser. Dette kan spille en afgørende rolle i den lokale og regionale vækst og samhørighed og i bevarelsen af kulturarven;

24. efterlyser en oplysningskampagne for at gøre borgerne bevidste om værdien af genressourcer og vigtigheden af, at de bevares, udforskes og udnyttes bæredygtigt. Desuden bør der være uddannelsesprogrammer, der er tilpasset markedets efterspørgsel efter ingeniører og landbrugere, såvel som mekanismer for koordinering, opfølgning og evaluering med henblik på at bevare biodiversiteten i landbruget;

25. fremhæver den rolle, som lokale og regionale myndigheder spiller i tilpasningen af de unges uddannelsesmæssige og faglige kvalifikationer til arbejdsmarkedet i landdistrikterne. Udvalget er indstillet på at støtte og udbrede den bedste regionale og lokale praksis for anvendelse af innovative processer inden for produktion, distribution og forbrug af fødevarer. Det opfordrer til at skabe øget bevidsthed og samfundsmæssig accept ved at tilbyde ernæringsoplysning og tilskynde til gode vaner for sundhed og velvære ved at udnytte fødevarer og andre ressourcer mere effektivt;

26. gentager sin støtte til et effektivt tilsyn med overholdelsen og forenklingen af fødevarer- og foderstoflovgivningen og andre regler om dyresundhed og -velfærd, plantesundhed, planteforneringsmateriale og plantebeskyttelsesmidler, hvilket medvirker til at skabe et stabilt marked, der er baseret på, at borgerne har tillid til disse produkter. Udvalget gentager, at det er vigtigt at undgå delegerede retsakter på dette område, så de forskellige forvaltningsniveauer kan få et fuldstændigt overblik over og evaluere de reguleringsrelaterede omkostninger i tråd med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

27. minder om den fælles fiskeripolitikens bidrag til bæredygtig fødevarerproduktion i EU og opfordrer til bedre international promovning af den fælles fiskeripolitikens mål. I den forbindelse bør EU tilstræbe at gøre regionale og internationale organisationer inden for bevarelse og forvaltning af internationale fiskebestande mere effektive ved at fremme beslutningstagning baseret på videnskabelige data, forbedret overholdelse af reglerne, større gennemsigtighed og øget inddragelse af interessenterne, først og fremmest fiskere, og ved at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri;

⁽¹⁾ CdR 140/2011 fin, <http://portal.cor.europa.eu/europe2020/MonitoringFlagships/Pages/A-Resource-Efficient-Europe.aspx>

28. understreger behovet for at arbejde tæt sammen med fiskerisektoren via offentlig-private partnerskaber og for at skabe bindeled mellem virksomheder og forskning for at sikre, at fiskerisektoren ikke blot er bæredygtig, men også konkurrencedygtig og innovativ;
29. understreger, at den hjemlige akvakulturproduktion (ligesom de øvrige primære produktionssektorer) må ses som værende af strategisk betydning for at kunne imødegå fremtidens udfordringer med relation til fødevareressourcer, jobskabelse, naturressourcer og regional udvikling set i lyset af, at 70 % af de fisk og skaldyr, der forbruges i EU, er importerede;
30. mener, at EU bør påtage sig en førende rolle i udviklingen af økologiske og bæredygtige fiskeopdrætsmetoder og således bane vej for en »blå revolution« med anvendelse af teknologi og innovation inden for avl, fodring, udklækning og høst af fisk internt i EU.

Bruxelles, den 8. juli 2015.

Markku MARKKULA

Formand

for Det Europæiske Regionsudvalg

Resolution — Forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde: Lissabontraktaten og derefter

(2015/C 313/03)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. mener, at EU's legitimitet og fremtidige udvikling i høj grad afhænger af Unionens evne til at imødegå de økonomiske, politiske og sociale udfordringer på effektiv vis og i højere grad inddrage borgere på alle niveauer; minder om, at dette kræver de lokale, regionale og subnationale niveauers aktive deltagelse i styringen af EU; insisterer derfor på, at Regionsudvalget skal inddrages i debatten om Europas fremtid, herunder i fuldt omfang på et fremtidigt konvent;
2. bifalder Europa-Parlamentets beslutning om at påbegynde denne debat nu og høre Regionsudvalget, således at de forstærkede politiske forbindelser mellem de to institutioner styrkes yderligere; bifalder denne mulighed for at bidrage til, at EU bliver mere gennemsigtig, ansvarlig, inklusiv og effektiv; fremhæver på ny behovet for at genoprette borgernes tillid til EU's evne til at forbedre deres liv og beskytte og fremme europæiske værdier med behørig respekt for nationale og regionale kompetencer og identiteter;
3. mener, at det er vigtigt i tæt samarbejde med Europa-Parlamentet at skabe mulighed for debat om de ændringer, den udvikling og de tilpasninger af Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur, der er mulige, og som vil sikre, at Regionsudvalget bliver mere end blot et rådgivende organ, men integreres tættere som en vigtig partner i lovgivningsprocessen i EU;
4. understreger betydningen af borgerskab og de grundlæggende rettigheder, som EU er bygget på, og betydningen af at arbejde for et stærkere europæisk repræsentativt og deltagelsesbaseret demokrati på de forskellige lovgivningsniveauer i Den Europæiske Union, medlemsstaterne og regionerne i overensstemmelse med princippet om flerniveauforvaltning; opfordrer til en revision og forenkling af det europæiske borgerinitiativ, så det bliver mere brugervenligt og tilgængeligt for borgerne; fremhæver behovet for at indføre en juridisk forpligtelse for Kommissionen til ikke blot at se nærmere på, men åbne en debat efterfulgt af en afstemning i Rådet og Europa-Parlamentet om godtagne europæiske borgerinitiativer, som er blevet underskrevet af 1 million borgere, og foreslår, at der ses nærmere på andre mekanismer til fremme af deltagelsen i beslutningstagningen i EU;
5. gentager, at det har afgørende betydning at gøre EU-budgettet mindre afhængigt af direkte bidrag fra medlemsstaterne og gennemgå EU's egne indtægter, uden at der af den grund indføres ekstra afgifter;
6. fremhæver sin støtte til en Europæisk Union, der er i stand til at handle på områderne udenrigs- og sikkerhedspolitik som en drivkraft for sikkerhed, stabilitet, demokrati og retsstat; understreger, at de lokale, regionale og subnationale myndigheder spiller en nøglerolle, ikke mindst via udvalgets platforme CORLEAP og ARLEM, i forbindelse med kontakten til tredjelande vedrørende vigtige politiske spørgsmål som f.eks.: udfordringer og muligheder på migrationsområdet, beskæftigelsespolitikker, udvidelse, bæredygtig brug af naturressourcer, energi, innovationsfremme, kultur, globale miljøudfordringer, udviklingsstøtte, en effektiv naboskabspolitik og bæredygtige bypolitikker.

Den nuværende traktatmæssige ramme:

7. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at de eksisterende instrumenter, som fastlagt i Lissabontraktaten og de dertil hørende protokoller, stadig indeholder et uudnyttet potentiale, der kan forbedre EU's funktionsmåde til fordel for borgerne. Dette omfatter brugen af bestemmelserne om overvågning af nærheds- og proportionalitetsprincipperne, det europæiske borgerinitiativ, passerellebestemmelserne og, om nødvendigt, brugen af forstærket samarbejde;
8. bifalder offentliggørelsen af pakken om bedre regulering den 19. maj 2015, men understreger, at dagordenen for »bedre regulering« ikke må blive et påskud for at undgå eller opgive nødvendig lovgivning; beder om, at der indføres en klar henvisning til Regionsudvalget i udkastet til interinstitutionel aftale om bedre lovgivning som en anerkendelse af Regionsudvalgets udvidede kompetencer ifølge Lissabontraktaten;

9. opfordrer til en væsentlig styrkelse af Regionsudvalgets rolle for direkte at kunne udnytte de lokale og regionale repræsentanternes oplysninger og erfaringer i lovgivningsprocessen og EU's beslutningsproces, herunder især:

- fuld inddragelse i den **strategiske planlægningsfase** af lovgivningsprocessen
- deltagelse i den **forberedende fase** af lovgivningsforslag, bl.a. i form af territoriale konsekvensanalyser
- observatørstatus med taleret i **Rådets arbejdsgrupper** på politikområder, hvor høring af udvalget er obligatorisk
- observatørstatus med taleret i **trilogforhandlinger** på områder, hvor høring af udvalget er obligatorisk
- mulighed for at fremsætte **mundtlige og skriftlige spørgsmål** til Kommissionen vedrørende dens politiske henstillinger;

10. mener, at Regionsudvalget navnlig bør involveres aktivt i alle drøftelser vedrørende økonomisk, social og territorial samhørighed. Udvalget foreslår derfor:

- at der oprettes en særlig **rådssammensætning for EU's samhørighedspolitik** og andre investeringsrelaterede finansielle instrumenter
- at Regionsudvalget anerkendes som observatør med taleret på møder i **Rådet i den rådssammensætning, der beskæftiger sig med EU's samhørighedspolitik** og områder relateret til investeringer i Europa;

11. minder om, at opgaven med at kontrollere, om EU-lovgivningen overholder nærhedsprincippet, nu er udvidet, så Regionsudvalget og de regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser deltager i tæt samarbejde med de nationale parlamenter. For at Regionsudvalget kan bidrage mere effektivt til overvågningen af nærhedsprincippet og den generelle kvalitet i EU's lovgivning, opfordrer Regionsudvalget til, at der gøres en ekstra indsats på følgende områder:

- gennemførelse af forudgående **territoriale konsekvensanalyser**
- efterfølgende overvågning af **EU-lovgivningens gennemførelse** på lokalt, regionalt og subnationalt niveau på vegne af EU
- forbedring af **det tidlige varslingsystem** ved at forlænge tidsrammen, så det også bliver fuldt ud operationelt for de regionale aktører
- styrkelse af de regionale lovgivende forsamlingers rolle under det tidlige varslingsystem, således at de nationale parlamenter ikke blot kan, men skal høre disse forsamlinger på områder med regional kompetence
- sammen med EU-medlemsstaterne undersøge mulighederne for at tildele regionale og subnationale parlamenter med lovgivningsbeføjelser fuld ret til at afgive begrundede udtalelser vedrørende nærhedsprincippet som var de nationale parlamenter (erklæring 51 til Lissabontraktaten);

12. anbefaler, at alle myndighedsniveauer arbejder sammen om at finde en varig løsning på det europæiske statsgældsproblem samt den deraf følgende økonomiske og sociale krise og tiltrække investeringer, således at konkurrenceevne og jobskabelse styrkes; minder om, at de lokale og regionale myndigheder i høj grad har lidt under krisen og opfordrer til, at modellen for flerniveaustyring respekteres, så det sikres, at denne situation ikke opstår igen; er i den sammenhæng enig i, at forpligtelsen til at flytte de elementer af den økonomiske styring, der er aftalt uden for traktaterne, over i EU's traktatmæssige ramme inden 2016, giver mulighed for at behandle et begrænset antal yderligere spørgsmål vedrørende EU's fremtid;

En fremtidig revision af EU-traktaterne:

13. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til, at udvalget tilkendes en status som fuldt medlem af et kommende konvent på linje med de øvrige institutioner;

14. foreslår en gradvis institutionalisering af udvalget og omdannelse til et europæisk senat af regioner og lokale selvstyrende enheder som et kammer for besindig andenbehandling. Et europæisk senat ville styrke koordineringen mellem nationale og subnationale institutioner og forestå kontrollen med overholdelsen af nærhedsprincippet for EU-institutionerne. Det ville skulle godkende EU-lovgivningsforslag vedrørende samhørighedspolitikken og have beføjelser til at fremsætte forslag til Kommissionen om vedtagelse eller ændring af EU-lovgivning på områder, som ikke henhører under EU's enekompetence;

15. foreslår, at lovforslag vedrørende territorial samhørighed godkendes af Regionsudvalget; derudover ser udvalget gerne, at dets ret til obligatorisk høring styrkes ved, at høring af Regionsudvalget gøres til en integreret del af den »almindelige lovgivningsprocedure« (EUF-traktatens artikel 294);

16. foreslår, at der i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union indføres en horisontal bestemmelse om, at Regionsudvalget skal høres på områder med delt kompetence i forbindelse med foranstaltninger til samordning af den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken samt på områder vedrørende understøttende, koordinerende og supplerende tiltag; minder om, at der i højere grad skal tages hensyn til den territoriale dimension i fremtidige forslag til uddybning af ØMU'en, samtidig med at vigtige lovgivningsforslag skal gøres til genstand for en forudgående vurdering af deres territoriale konsekvenser;

17. opfordrer under alle omstændigheder til en obligatorisk høring af udvalget, når der er tale om spørgsmål af betydning for de lokale og regionale myndigheder, foranstaltninger, som påvirker det indre markeds oprettelse eller funktion (EUF-traktatens artikel 115), og andre politikområder med direkte relevans for de lokale og regionale myndigheder, herunder:

- landbrugspolitik (EUF-traktatens art. 43)
- fri bevægelighed for arbejdstagere (EUF-traktatens art. 46)
- etableringsfrihed (EUF-traktatens art. 50)
- liberalisering af bestemte tjenesteydelser (EUF-traktatens art. 59)
- migration (EUF-traktatens art. 79)
- statsstøtte (EUF-traktatens art. 109)
- industripolitik (EUF-traktatens art. 173, stk. 3)
- handelspolitik (EUF-traktatens art. 207);

18. foreslår ligeledes, at tidsfristen på »minimum en måned« for høringer af Regionsudvalget ved Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen (art. 307, stk. 2) revideres, da den har vist sig ikke at fungere i praksis;

19. pålægger formanden at fremsende denne resolution til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og formanden for Det Europæiske Råd.

Bruxelles, den 8. juli 2015.

Markku MARKKULA
Formand
for Det Europæiske Regionsudvalg

Resolution om prioriteterne i Europa-Kommissionens arbejdsprogram for 2016

(2015/C 313/04)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

— der henviser til sin resolution af 4. juni 2015 om prioriteterne for den sjette mandatperiode 2015-2020 og sin resolution af 8. juli 2015 om den fremtidige institutionelle struktur i EU og samarbejdsprotokollen mellem Kommissionen og Regionsudvalget undertegnet den 16. februar 2012,

— der henviser til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet:

Samhørighedspolitikens fremtid

1. gentager sin faste overbevisning om, at Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) supplerer samhørighedspolitikken, og at stærke synergier mellem den nye EFSI og de operationelle programmer under de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) bliver afgørende for at sikre sammenhæng mellem investeringsprojekter og strategierne for lokal og regional udvikling. Det henstiller, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i udvælgelsen af projekter og i tilrettelæggelsen af investeringsfora på decentralt niveau;

2. opfordrer kraftigt Kommissionen til at inddrage de lokale og regionale myndigheder samt Regionsudvalget tæt i bestræbelserne på at forenkle og fremskynde gennemførelsen af ESI-fondene, navnlig på grundlag af de første konklusioner fra gruppen af højtstående eksperter, der overvåger forenkling for støttemodtagerne, der skal forelægges i 2016;

3. gentager sin opfordring til Kommissionen om at fremlægge en hvidbog om territorial samhørighed på grundlag af det luxembourgske formandskabs analyse af samspelet mellem den territoriale dagsorden 2020 og Europa 2020-strategien;

4. opfordrer Kommissionen til at fremme udveksling og samarbejde mellem regioner om bedre udnyttelse af strategier for intelligent specialisering i forbindelse med anvendelsen af strukturfondsmidler med henblik på at fremme innovationsdrevet vækst;

5. opfordrer Kommissionen til at genåbne debatten om »andet end blot BNP« og udviklingen af alternative eller supplerende indikatorer for velfærd og bæredygtig udvikling;

6. opfordrer kraftigt Kommissionen til at offentliggøre en hvidbog om en integreret EU-dagsorden for byerne på grundlag af den erklæring, der blev vedtaget i Riga, dvs. ved hurtigt at tage konsekvensanalyser for byer i brug som en del af Kommissionens nye retningslinjer for konsekvensanalyser og ved at opstille bymæssige indikatorer til overvågning af de opnåede fremskridt;

7. gentager behovet for at anerkende landdistrikterne som udviklings- og innovationscentre, der bidrager til Europa 2020-strategien inden for rammerne af et afbalanceret forhold til bycentre, for at nå målet om territorial samhørighed, som nedfældet i Lissabontraktaten;

8. opfordrer Kommissionen til i fremtidige forslag vedrørende samhørighedspolitikken at tage større hensyn til regionale kulturers og traditioners indflydelse, som er unik på grund af deres evne til at integrere land- og bysamfund, og er faktorer, som spiller ind ved fremme af initiativer i landområderne;

9. opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage hånd om de voksende forskelle mellem de europæiske regioner ved at sikre, at der stilles tilstrækkelige forpligtelses- og betalingsbevillinger til rådighed til støtte for vækst og forskning i hele Europa inden for rammerne af midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme (FFR) 2014-2020, som vil blive afsluttet ved udgangen af 2016;

10. tilskynder Kommissionen til at fortsætte sin støtte til det grænseoverskridende samarbejde og gennemførelsen og udviklingen af makroregionale strategier som en integreret ramme for medlemsstater og tredjelande i et givent geografisk område med henblik på at løfte fælles udfordringer og optrappe samarbejdet om økonomisk, social og territorial samhørighed, og det understreger vigtigheden af en tættere inddragelse af de regionale og lokale myndigheder, som bl.a. er repræsenteret i Regionsudvalget, i denne proces og af de økonomiske og sociale aktører i de berørte områder i processen omkring de makroregionale strategier;

11. opfordrer til, at der i højere grad gøres brug af EU's egne indtægter, og udtrykker ønske om at deltage i den interinstitutionelle konference i 2016 som opfølgning af resultaterne fra gruppen på højt plan vedrørende egne indtægter;

Økonomisk styring

12. opfordrer kraftigt Kommissionen til at offentliggøre midtvejsevalueringen af Europa 2020-strategien, der bør følges op så hurtigt som muligt i 2016 for at sikre, at den reviderede strategi omfatter en territorial dimension og dermed sørge for en effektiv koordinering af de relevante EU-politikker, herunder samhørighedspolitikken, investeringsplanen for Europa og andre af EU's programmer;

13. anmoder Kommissionen om at tilslutte sig udvalgets opfordring til, at medlemsstaterne aktivt inddrager de lokale og regionale myndigheder i det europæiske semester, navnlig i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af deres nationale reformprogrammer;

14. opfordrer kraftigt Kommissionen til at følge op på de »fem formænds rapport« og fremlægge alle nødvendige foranstaltninger til at gøre Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) mere modstandsdygtig og gøre den til en ramme for bedre koordinering og strukturel konvergens, der gør det muligt at nå de mål, der er fastsat i artikel 3 i EU-traktaten, herunder om en finanspolitisk kapacitet i ØMU'en;

15. mener, at fleksible regler i stabilitets- og vækstpakten for så vidt angår investeringer bør udvides til at omfatte alle medlemsstater, og opfordrer derfor Kommissionen til at fremsætte forslag i den retning samt evaluere de nye ENS 2010-reglers betydning for lokale og regionale myndigheders evne til at investere;

Beskæftigelse, bæredygtig vækst og fuldførelse af det indre marked

16. minder Kommissionen om dens tilsagn om at foreslå en revideret og opstrammet Small Business Act (SBA) og foreslår en mere fremtrædende rolle for de lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen af SBA-principperne;

17. opfordrer Kommissionen til at afslutte arbejdet med etablering af et europæisk område for færdigheder og kvalifikationer, således at man kan foregribe arbejdsmarkedets behov for kvalifikationer og bedre matche dem med de færdigheder, der er til rådighed gennem uddannelse, erhvervsuddannelse og livslang læring, for at stimulere jobskabelsen og bekæmpe arbejdsløshed, navnlig ungdomsarbejdsløshed;

18. minder Kommissionen om dets tilsagn om at støtte en EU-strategiramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen med en styrket rolle for de lokale og regionale myndigheder og en ny form for styring, der bl.a. omfatter oprettelse af et centralt europæisk styringsudvalg, der skal have til opgave at kortlægge, koordinere og udvikle arbejdsmiljøområdet;

19. forventer, at pakken om arbejdskraftmobilitet snart bliver offentliggjort, og forventer også, at den vil indeholde et forslag til den mulige revision af direktivet om udstationering af arbejdstagere;

20. opfordrer til, at den europæiske lov om tilgængelighed bliver færdiggjort;

21. opfordrer kraftigt Kommissionen til at optrappe bestræbelserne for at fremlægge forslag til foranstaltninger, der skal gøre det muligt at forene arbejds- og privatliv ved at revidere forældreorlovsdirektivet fra 2010, ved at få direktivet om barselsorlov ud af det institutionelle dødvande, det er havnet i, og ved at fremlægge en konkret strategi til opnåelse af ligestilling mellem mænd og kvinder i EU;

22. anmoder om, at der arbejdes videre på intermodal transport, og navnlig i form af et lovgivningsmæssigt forslag om en EU-ordning for passagerrettigheder i intermodale rejser;
23. opfordrer Kommissionen til at offentliggøre en grønbog om mobilitet i regioner med geografiske og demografiske udfordringer;
24. beder Kommissionen om — som led i gennemgangen af EU's momsdirektiv i 2016 — at præcisere, på hvilke betingelser ikkebeskatning af tværkommunalt samarbejde, som iværksættes i medfør af offentlig ret og falder uden for anvendelsesområdet for lovgivningen om offentlige indkøb, kan betragtes som forenelig med EU-retten;
25. glæder sig over Kommissionens intention om igen at tage fat på arbejdet med et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG) i 2016 med det mål at gennemføre langsigtede reformer af fordeling af overskud for at indføre en mere retfærdig selskabsbeskatning i Europa;
26. forventer, at det digitale indre marked vil skabe de rette betingelser, således at digitale netværk og e-handel kan øge vækstpotentialet i den digitale økonomi med investeringer i højhastighed, pålidelig IKT-infrastruktur og støtte til e-forvaltning, offentlige tjenester og digitale færdigheder. Det foreslår, at der udvikles et system for digital opholdstilladelse (e-residency), der gælder i hele EU, for at forenkle adgangen til det digitale indre marked for digitale investorer fra tredjelande;
27. forventer, at der fremlægges et forslag om forbud mod geografisk blokering i det digitale indre marked;
28. opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag vedrørende en koordineret tilgang til de regler, der gælder for deleøkonomi under behørig hensyntagen til forskellen mellem kommercielle og ikkekommercielle aktiviteter;
29. opfordrer til en revision af direktivet om audiovisuelle medietjenester i lyset af den teknologiske udvikling og understreger behovet for at videreføre politikker til fordel for nyhedsmediers mangfoldighed i alle medlemsstater;
30. ser frem til konkrete foranstaltninger fra Kommissionens side for at fremme de mål, der er skitseret i Rådets konklusioner af 28.—29. maj 2015 om det europæiske område for forskning og videnskab 2.0 med støtte fra Regionsudvalget og de lokale og regionale myndigheder;
31. regner med, at der vil blive fulgt op på grønbogen om en mulig udvidelse af beskyttelsen af geografiske betegnelser i EU til at omfatte ikke-landbrugsprodukter;

Bæredygtig udvikling

32. opfordrer til en fuldstændig og ambitiøs gennemførelse af det syvende miljøhandlingsprogram 2014-2020 og anmoder derfor indtrængende Kommissionen om i 2016 at offentliggøre den længe ventede meddelelse om landarealer som en ressource, et nyt forslag til et direktiv om domstolsprøvelse i miljøspørgsmål og et lovgivningsmæssigt forslag om miljøinspektioner og deres håndhævelse;
33. gentager sin opfordring til Kommissionen til i EU-lovgivningen at indføre en målsætning om nettotab på nul procent af biodiversitet og økosystemtjenester og forventer derfor, at Kommissionen i 2016 forelægger et egnet initiativ under EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020;
34. beder derfor om, at en revision af lovgivningen om sporbarhed og mærkning af fødevarer snarest muligt vedtages, i samarbejde og konstant kontakt med de forskellige lovgivningsniveauer i Den Europæiske Union, medlemsstaterne og de europæiske regioner, således at forbrugerne bl.a. på baggrund af information om fuldstændigt GMO-fri produktionskæder, kan træffe bevidste valg;

35. betoner den betydelige rolle, som fremtidige lovforslag vedrørende den cirkulære økonomi og konsekvent gennemførelse af den gældende lovgivning i hele EU spiller, især for at mindske deponeringen af genanvendeligt affald, og det gentager sin henstilling om en ambitiøs videreudvikling af affalds- og genanvendelsesmålene og fremhæver det store potentiale, som den cirkulære økonomi rummer for innovative SMV'er;

36. anmoder om at blive inddraget i udarbejdelsen af den nye lovgivning i medfør af energiunionspakken, navnlig i revisionen af direktivet om vedvarende energi og revisionen af direktiverne om bygningers energimæssige ydeevne og om energieffektivitet;

37. forventer, at Kommissionen fremlægger en handlingsplan for styrkelse af borgmesteraftalens rolle i energi- og klimapolitikker og forlængelse af initiativet ud over 2020 og støtte til dets internationale udbredelse. Udvalget opfordrer Kommissionen til at indarbejde »Mayors Adapt«-initiativet i borgmesteraftalen og til i koordination med intelligente byløsninger at bruge borgmesteraftalen som et middel til gennemførelse af energi- og klimapolitikker;

38. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en meddelelse om intelligente byer for yderligere at støtte intelligente løsninger på områderne energieffektivitet, mobilitet i byerne og ved i tæt samarbejde med Regionsudvalget at kortlægge eksisterende initiativer og koordinere dem bedre. Udvalget opfordrer i denne forbindelse indtrængende til, at de lokale og regionale myndigheders rolle bliver anerkendt på en række andre områder end bygningers energimæssige ydeevne, og gentager sin opfordring til Kommissionen om at støtte små og mellemstore projekter vedrørende produktion af vedvarende energi, da dette kan medvirke både til at afbøde energifattigdom og til at garantere energiforsyningsikkerhed;

39. opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger til fremme af modernisering og innovation af økonomien i landdistrikterne og foreslå reguleringsmekanismer i mejerisektoren, som kan foregribe og udligne markedsudsvingene for at bevare landbruget i alle regioner og livsgrundlaget i landdistrikterne;

40. gentager sin opfordring til Kommissionen om bestræbelser for at mindske fødevarespildet og genfremsætte et forslag om mål for reduktion af fødevarespildet på mindst 30 % senest i 2025 på grundlag af det tilbagetrukne forslag fra 2014 om at ændre affaldsrammedirektivet. I denne forbindelse støtter udvalget Europa-Parlamentets opfordring til at udnævne 2016 til europæisk år mod madspild;

41. bemærker, at seks af de syv faktorer, der giver den største risiko for for tidlig død, har at gøre med, hvordan vi spiser, drikker og bevæger os, og opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for, at der på EU-plan gøres en koordineret indsats mod den stigende overvægt og fedme i hele Europa;

42. støtter Europa-Parlamentets opbakning til støtteordningen for uddeling af frugt og grøntsager, herunder bananer, samt mælk i uddannelsesinstitutioner og opfordrer Kommissionen til at fremlægge konkrete forslag i 2016;

Stabilitet og samarbejde i og uden for Den Europæiske Union

43. opfordrer Kommissionen til at implementere den europæiske dagsorden for migration i samarbejde med de lokale og regionale myndigheder, navnlig i lyset af deres erfaringer med modtagelsesforhold og flytningsmekanismer, og fremsætte forslag om en genbosættelsesmekanisme og en mekanisme til permanent fordeling med henblik på at få fordelt de mennesker, der har behov for international beskyttelse, mere retfærdigt inden for EU. Det imødeser derfor en evaluering og eventuel revision af Dublin III-forordningen. Det gentager sit forslag om at etablere »migrations- og integrationspartnerskaber« mellem byer og regioner i oprindelses- og bestemmelseslandene og fremhæver den rolle, som de europæiske struktur- og investeringsfonde kan spille som støtte til integrationspolitikker og integrationsprocesser og den aktive integration af mennesker i overensstemmelse med EU's principper og principperne om social samhørighed;

44. bakker op om den igangværende humanitære mission, som foregår i overensstemmelse med EU's fælles værdier. Det tilskynder Kommissionen til at anlægge en bredtfaavnende tilgang til indsatsen i forhold til migration, således at strategien gennemføres under hensyntagen til de økonomiske, sociale, miljømæssige og sikkerhedsmæssige forhold i medlemsstaterne og med respekt af landenes suverænitet. Udvalget kan bidrage hertil ved at fremme en udveksling af synspunkter blandt repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder om disse spørgsmål og fremsætte forslag til mulige løsninger;

45. opfordrer Kommissionen til at fremme dialogen på alle myndighedsniveauer som et vigtigt element i EU's udvidelsesproces og til systematisk at tage decentralisering og de lokale og regionale myndigheders rolle i denne forbindelse op i den årlige rapport om udvidelsen;
46. efterlyser en omfattende revision af den europæiske naboskabspolitik, som bør fokusere på tre strategiske prioriteter: passende demokratisk styring, bæredygtig territorial udvikling og cirkulær migration og mobilitet. Udvalget opfordrer navnlig til at forstærke initiativer, der kan støtte decentraliseringsprocesserne. Udvalget bemærker betydningen af at styrke de lokale myndigheders institutioner og opfordrer kraftigt Kommissionen til at videreføre lokalforvaltningsordningen (LAF) og udvide den til at omfatte alle nabolande;
47. mener, at det er af særlig betydning, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i de multilaterale og bilaterale spor i den nye europæiske naboskabspolitik, og at der ydes tilstrækkelig finansiering til at støtte reformer på deres niveau, som efterlyst af stats- og regeringscheferne på topmødet i Riga;
48. er fortsat overbevist om, at den transatlantiske frihandelsaftale kan være en chance, der kan sætte skub i vækst og beskæftigelse i EU, idet den kan åbne for gensidig markedsadgang for handel med varer, tjenesteydelser, investeringer og offentlige indkøb, reducere de administrative byrder og afskaffe ikketoldmæssige handelshindringer, forudsat at EU's medlemsstaters eksisterende retlige standarder, navnlig i forbindelse med social-, miljø- og forbrugerpolitik, respekteres fuldt ud, og at den demokratiske deltagelse og lokale og regionale myndigheders beføjelser er sikret;
49. mener, at de samme betingelser gør sig gældende for de mindre omfattende TiSA-forhandlinger, og opfordrer Kommissionen til at inddrage Regionsudvalget i TiSA-forhandlingsprocessen, navnlig ved at give Regionsudvalget samme adgang til forhandlingsdokumenter som for den transatlantiske frihandelsaftale;
50. insisterer på, at der er behov for at give de nye universelle mål for bæredygtig udvikling, der skal indfries inden for de næste 15 år, en lokal dimension, og efterlyser derfor — med særlig fokus på decentraliseret samarbejde — specifikke initiativer rettet mod de lokale og regionale myndigheder for at støtte deres bestræbelser på at opfylde dem;
51. opfordrer Kommissionen til at se på den globale dagsorden for byerne i lyset af Habitat III-konferencen og inddrage de lokale og regionale myndigheder i udformningen af EU's holdning;

Medborgerskab og styring

52. efterlyser en revision og en forenkling af det europæiske borgerinitiativ, således at det bliver mere brugervenligt og lettere tilgængeligt for borgerne;
53. efterlyser en fornyet indsats fra Kommissionens side for at fremme det interinstitutionelle kommunikationssamarbejde, bl.a. ved at udnytte det løftestangspotentiale, Regionsudvalgets medlemmer besidder, til at komme i kontakt med borgerne og ud i EU's lokalsamfund som led i sine aktiviteter;
54. opfordrer til, at Kommissionen i forbindelse med forslaget om en interinstitutionel aftale om et obligatorisk åbenhedsregister fritager demokratisk valgte repræsentanter for de regionale og lokale myndigheder og sammenslutninger fra det obligatoriske register;
55. hilser det velkommen, at Kommissionen i sit forslag om en interinstitutionel aftale om bedre lovgivning nævner territoriale konsekvensanalyser som et af redskaberne til gennemførelse af konsekvensanalyser, og opfordrer Kommissionen til at anvende dette redskab systematisk i forbindelse med lovforslag, som kan have territoriale virkninger. Udvalget gentager imidlertid sin anmodning om, at den interinstitutionelle aftale anerkender den stigende og specifikke rolle, Regionsudvalget har i henhold til Lissabontraktaten;
56. pålægger sin formand at fremsende denne resolution til Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet og formanden for Det Europæiske Råd.

Bruxelles, den 9. juli 2015.

Markku MARKKULA

*Formand
for Det Europæiske Regionsudvalg*

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

113. PLENARFORSAMLING DEN 8.—9. JULI 2015

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Grønbog: Etablering af en kapitalmarkedsunion

(2015/C 313/05)

Ordfører:	Tadeusz TRUSKOLASKI (PL/EA), borgmester i Białystok
Basisdokument:	Grønbog — Etablering af en kapitalmarkedsunion COM(2015) 63 final

I. GENERELLE BEMÆRKNINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. bifalder i høj grad det initiativ, som Kommissionen tager med grønbogen »Etablering af en kapitalmarkedsunion«, og hvis hovedmål er etableringen af et indre marked for kapital;
2. minder om, at privat initiativ og iværksætterånd spiller en afgørende rolle i processen med at skabe en konkurrencedygtig økonomi i Den Europæiske Union;
3. gør opmærksom på betydningen af, at der etableres et fælles indre marked for kapital;
4. opfordrer Kommissionen til at fremskynde sit arbejde med handlingsplanen og fremsætte lovgivningsforslag så hurtigt som muligt med henblik på at opfylde målsætningen om et fuldt integreret indre kapitalmarked i EU inden udgangen af 2018;
5. hilser Kommissionens indsats for at nedbryde barriererne for investeringer i virksomheder velkommen. Dette vil navnlig komme SMV'er til gode. Udvalget understreger, at en frigørelse af kapitalmarkedets potentiale er et vigtig aspekt af det at skabe bæredygtig vækst og beskæftigelse på lokalt og regionalt niveau;
6. fremhæver nødvendigheden af, at der træffes yderligere struktur- og anticykliske foranstaltninger på finansmarkederne, der skal være udformet på en måde, som sikrer, at de virker i alle EU's medlemsstater og også gavner regioner med mindre udviklede finansielle markeder;
7. konstaterer, at det er nødvendigt med en diversificering af europæisk økonomis finansieringskilder samt instrumenterne til tiltrækning af nye investeringer for at skabe vækst og stabilitet;
8. fokuserer især på de elementer i kapitalmarkedsunionen, der kan fremskynde udviklingen på regionalt og lokalt niveau;
9. er særlig interesseret i og støtter helhjertet alle foranstaltninger, der tjener følgende formål:
 - a) styrkelse af SMV'ers potentiale og anerkendelse af deres lokale rolle i forbindelse med fremme af iværksætterkultur, tilvejebringelse af innovationer samt tilrettelæggelse af samfundet på grundlag af den værdi, som arbejde repræsenterer

b) støtte til sikring af holdbare finansieringsperspektiver for vigtige langsigtede investeringsprojekter med central betydning for det regionale niveau, der udgør forudsætningen for en effektiv regional og lokal udvikling;

10. gør opmærksom på, at kapitalmarkedsunionen skal muliggøre diversificering af finansieringskilderne for investeringsprojekter, som grundet deres karakter og volumen kræver inddragelse af flere finansielle aktører;

11. er enig i, at etablering af en kapitalmarkedsunion kræver meget omfattende analyser og høringer med det formål at kortlægge hindringer og muligheder, og at der i det videre forløb vil være brug for en bred vifte af foranstaltninger på områderne regulering, institutioner og uddannelse.

II. PRINCIPPER OG MÅL FOR KAPITALMARKEDSUNIONEN

12. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder påbegyndelsen af arbejdet med at etablere en kapitalmarkedsunion;

13. mener, at et reguleret indre marked for kapital i EU er et yderligere instrument til at forbedre modstandsdygtigheden mod asymmetriske chok, der er et resultat af forskellige udviklingstakter i Den Europæiske Unions enkelte regioner. Regionsudvalget gør opmærksom på, at svaghederne på kapitalmarkederne også skyldes dybt rodfæstede årsager til manglen på en samlet efterspørgsel, som f.eks. det forskellige udviklingsniveau i de enkelte regioner;

14. bifalder udarbejdelsen af en prioriteret liste over yderligere foranstaltninger, der bl.a. indeholder følgende: Mindskelse af adgangsbarriererne på kapitalmarkederne, lettere etablering af forbindelser mellem långivere og SMV'er, sikkerhed på kapitalmarkedet, støtte til og finansiering af langsigtede investeringer, udvikling af private investeringer og andre finansieringsformer i hele EU samt reduktion af den administrative byrde;

15. er af den opfattelse, at kapitalmarkedsunionen har potentiale til at integrere de fragmenterede europæiske kapitalmarkeder og styrke de grænseoverskridende kapitalstrømme, hvilket vil resultere i et større investeringsvolumen for europæiske virksomheder og infrastrukturprojekter;

16. opfordrer Kommissionen til også at tænke på udbudssiden og navnlig analysere og tage fat på de dybereliggende årsager til, hvorfor detailinvestorer og institutionelle investorer ikke er i stand til at mobilisere og omdanne tilstrækkelig kapital til at styrke individuelle finansielle ydelser og langsigtede investeringer i realøkonomien;

17. frygter, at de hidtidige mål er for generelle, hvilket kan føre til, at der ikke realiseres et tilfredsstillende diversificeringsniveau for finansieringskilderne til SMV'er;

18. mener, at den planlagte kapitalmarkedsunion først og fremmest bør støtte udviklingen i SMV'er, men sætter spørgsmålstegn ved, om securitisering udgør en langsigtet løsning på SMV'ernes finansieringsproblemer, især i betragtning af, at omkostningerne derved er forholdsmæssigt større for SMV'er;

19. støtter den nye tilgang møntet på en større inddragelse af private, individuelle investorer på kapitalmarkedet, men bemærker, at de private investorer i grønbogen vies for lidt opmærksomhed;

20. mener, at gennemførelsen af en dybtgående reform af kapitalmarkedet nødvendigvis må gå hånd i hånd med et effektivt tilsyn på EU-niveau og nationalt niveau, herunder at ESMA's rolle i forbedringen af tilsynskonvergens styrkes. Formålet er at undgå overdreven risikotagning og ustabilitet på de finansielle markeder;

21. tilskynder til, at der gennemføres omfattende høringer om securitiseringsordninger, således at der kan tages ved lære af den finansielle krise. Securitiserings må ikke give anledning til systemiske risici, og derfor bør instrumenter med en stor løftestangseffekt og afhængighed af kortsigtet finansiering undgås;

22. henleder opmærksomheden på, at markederne i de enkelte medlemsstater i høj grad er forskellige set i et kulturelt, historisk og juridisk perspektiv. Regionsudvalget er af den opfattelse, at temaets kompleksitet kræver en udvidelse af den forudgående analyse vedrørende etablering og konsekvenser af en kapitalmarkedsunion, så den kommer til at omfatte hver enkelt medlemsstat;

23. mener, at mange af initiativerne til kapitalmarkedsunionen må gennemføres samtidigt og med støtte fra alsidige uddannelsesprogrammer på grund af de samfundsmæssige barrierer, der findes som følge af traditioner og skikke;

24. henviser til den beskedne viden om finansielle anliggender og investeringskultur, som detailinvestorer og indehavere af mikro- og små virksomheder ligger inde med. Disse strukturelle faktorer bremser udviklingen af et paneuropæisk kapitalmarked;

25. mener, at de lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle for skærpelsen af den finansielle indsigt hos befolkningen. Udvalget understreger endvidere den rolle, der spilles af de sociale institutioner og uddannelsesinstitutionerne i forbindelse med formidlingen af viden om økonomiske og finansielle spørgsmål til den unge generation af europæere;

26. anser det for passende at overveje en finansiell og institutionel inddragelse af den offentlige sektor på de områder, der umiddelbart bidrager til kapitalmarkedets udvikling, og hvor den private sektors initiativer ikke er tilstrækkelige. Regionsudvalget anmoder om, at den inden inddragelse af den offentlige sektor nøje vurderes, om de offentlige midler reelt vil resultere i private initiativer. Regionsudvalget mener, at den offentlige sektors engagement i sådanne tilfælde bør baseres på en ledsagende økonomisk analyse, samtidig med at der bør foreligge en klar plan for det offentliges tilbagetrækning, når den ønskede effekt er opnået, eller hvis der aftegner sig uheldige udviklingstendenser;

27. er af den opfattelse, at der i mange lande findes bedste praksis, som kan udbredes på de områder, der vedrører kapitalmarkedsunionen;

28. fremhæver, at lokale og regionale enheder som investorer, der tilbyder langsigtet startkapital, kan spille en vigtig og mangesidig rolle på kapitalmarkederne. Deres fordringer kan handles på markederne.

III. HARMONISERING AF LOVGIVNINGEN

29. Det Europæiske Regionsudvalg er enig i, at der skal etableres et sammenhængende regelsæt for kapitalmarkederne, hvor reglerne bør gælde i alle medlemsstater;

30. deler den opfattelse, at det kan antages, at investortilliden ville blive styrket ved etablering af gennemsigtige rammevilkår for et indre marked for kapital og en harmonisering af sikringssystemerne, hvilket ville skabe en mere effektiv fordeling af kapital;

31. understreger, at et sammenhængende sæt regler vil være et betydeligt skridt hen imod at afskaffe hindringerne og skabe de nødvendige betingelser for at oprette og drive et indre kapitalmarked i hele EU, som er mere integreret med de internationale markeder;

32. gør opmærksom på, at lovgivningsforslag i relation til kapitalmarkedsunionen ikke må medføre en overdreven lovgivningsmæssig byrde for SMV'erne eller en begrænsning af de fordele, som denne sektor ville kunne få som følge af etableringen af et indre marked for kapital;

33. mener, at der skal skabes nye retlige former, der åbner mulighed for investeringer og tilvejebringelse af kapital i Den Europæiske Union;

34. er overbevist om, at der ved hjælp af større gennemsigtighed i de offentligt tilgængelige finansielle oplysninger og fjernelse af årsagerne til den manglende sammenlignelighed af finansielle oplysninger mellem de enkelte medlemsstater kan iværksættes nye markedsinitiativer;

35. gentager sit i tidligere udtalelser fremsatte krav om større sammenlignelighed og en bedre adgang til oplysninger om risikoen ved finansiering af SMV'er i hele EU;

36. anser det for hensigtsmæssigt at fastsætte mere enkle internationale regnskabs- og revisionsstandarder (IFRS), der ville gøre det muligt at sammenligne virksomheder og styrke deres kreditvurdering. Anvendelsen af sådanne standarder kunne derudover give investorerne et incitament til at investere i de virksomheder, der følger gennemsigtige og almindeligt anerkendte principper;

37. er af den opfattelse, at der skal arbejdes målrettet med harmonisering af insolvenslovgivningen og harmonisering af rammerne for finansielle omstruktureringer. Udvalget er helt bevidst om emnets kompleksitet og især forekomsten af forskellige privilegerede grupper i samfundet, herunder kreditorer;

38. er fortaler for at undersøge de retlige rammer, herunder tilsynskravene, med det formål at undersøge begrænsninger for securitiseringen af aktiver hos SMV'er samt aktiviteterne hos ikke-banker, der tilbyder finansiering, og sikre en mindre restriktiv behandling af langsigtede engagementer i infrastrukturprojekter;

39. gør opmærksom på det potentielle problem vedrørende en manglende harmonisering af de finansielle markeder i forbindelse med, at der stadig er visse medlemsstater, som står uden for bankunionen;

40. fremhæver, at kapitalmarkedsunionen skal være åben og konkurrencedygtig på globalt niveau og tiltrække internationale investeringer med opretholdelse af høje standarder i EU, bl.a. ved at sikre markedets integritet og investorernes finansielle stabilitet.

IV. DIVERSIFICERING AF SMV-FINANSIERINGSKILDER

41. Det Europæiske Regionsudvalg ønsker udtrykkeligt at gøre opmærksom på SMV-sektorens betydning for den europæiske økonomi og regionernes udvikling. I EU-27 fandtes der over 20 mio. SMV'er, der sikrede 67 % af arbejdspladserne og 58 % af bruttoværditilvæksten. Derudover stod de 19 mio. SMV'er, der havde op til ti ansatte, for en femtedel af alle arbejdspladser i EU. SMV'er var under krisen 2008-2011 bedre til at bibeholde beskæftigelsesniveauet end store virksomheder, men samtidig er deres andel af BNP relativt set faldet ⁽¹⁾;

42. gør opmærksom på, at SMV'er har svært ved at få adgang til diversificerede finansieringskilder til deres aktiviteter: I EU udgør bankfinansiering over 80 % af de eksterne finansieringskilder for SMV'er, og 40 % af virksomhederne benytter sig af leasingtilbud fra institutter, der normalt er tilknyttet banker;

43. påpeger, at SMV'ers adgang til bankfinansiering er endnu vanskeligere i perioder med lavkonjunktur, hvilket betyder, at bankernes processer ikke virker kontracykliske, men snarere procykliske;

44. mener, at det er nødvendigt, at banksektoren får større konkurrence med det formål at reducere dennes sektors dominerende position som finansieringskilde i EU, navnlig hvad angår SMV-sektoren. Derfor bør fjernelsen af hindringer, der begrænser konkurrencen gennem ikke-banker og relevante finansielle instrumenter, nye aktører og innovationer fra andre områder end den finansielle sektor samt lovgivningsforslag på dette område udtrykkeligt støttes;

45. påpeger, at kapitalmarkedsunionen ikke sigter mod at mindske bankernes betydning i europæisk økonomi. Regionsudvalget har den holdning, at der skal sikres en passende balance mellem foranstaltninger til fremme af investeringsbankvirksomhed og finansiering gennem ikke-banker på den ene side og finansiering gennem traditionelle banklån på den anden;

46. bifalder medlemsstaternes hidtidige foranstaltninger bl.a. i form af programmer møntet på finansiel støtte til SMV'er (garantier, subsidier, hurtigere kommercielle betalinger, opstartskapital);

47. henviser til afgørende faktorer for SMV'ers udvikling som erhvervsvenlige rammevilkår, moderne infrastruktur samt tilstedeværelsen af højteknologiske erhvervssektorer og højt kvalificeret arbejdskraft. Derfor bør initiativerne inden for rammerne af kapitalmarkedsunionen udformes på en måde, som sikrer dels, at de transaktionsomkostninger, der er forbundet med tilvejebringelse af kapital, reduceres, dels, at de når ud til den gruppe af mikrovirksomheder, der både er den største set i forhold til antal, og den gruppe som har de svageste forbindelser til kapitalmarkederne. Udvalget påpeger endvidere behovet for at reducere den administrative byrde som følge af lovgivningen;

⁽¹⁾ Kommissionens årsberetning om SMV'er fra oktober 2013.

48. er bekymret for, at de nye regler for EU's banksektor (CRD IV/CRR) kan begrænse SMV'ers adgang til bankfinansiering yderligere og anbefaler derfor, at der gennemføres regelmæssige konsekvensanalyser vedrørende disse reglers betydning for SMV'ers adgang til bankfinansiering i de enkelte medlemsstater;

49. fremhæver, at de kommunale og regionale banker spiller en vigtig rolle i finansieringen af SMV'er, idet de har det bedste indblik i den lokale og regionale økonomi og råder over særlige procedurer til vurdering af kreditrisikoen hos lokale virksomheder.

V. FREMME AF KONKURRENCEN PÅ KAPITALMARKEDET

50. Det Europæiske Regionsudvalg håber, at det indre marked for kapital kan bidrage til udvikling og udbredelse af alternativer til de traditionelle former for kredit- og investeringsformidling. Disse alternativer ligger inde med et afgørende potentiale set i relation til tilvejebringelsen af investeringskapital til lokale virksomheder;

51. tilskynder Kommissionen til at formidle bedste praksis inden for alternative finansieringsformer, som er veludviklede i visse EU-medlemsstater;

52. anser det for hensigtsmæssigt, at der, inden for rammerne af debatten om og arbejdet med kapitalmarkedsunionen, etableres relevante rammevilkår, navnlig et passende niveau vedrørende regulering og tilsyn, for udvikling af skyggebanksystemet og crowdfunding. Dette område spiller fortsat en relativt beskeden rolle, men er kendetegnet ved en yderst dynamisk vækst⁽²⁾;

53. konstaterer, at alternative finansieringstilbud til SMV'er og især instrumenter med en højere investeringsrisiko fungerer bedre ved innovative projekter;

54. er af den opfattelse, at lovgivningen bør virke som drivkraft og ikke begrænse adgangen til nye instrumenter og former for kapitalformidling.

VI. AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER

55. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder, at Kommissionen i høj grad fokuserer på spørgsmålet om finansiering uden for banksektoren;

56. konstaterer, at grønbogen »Etablering af en kapitalmarkedsunion« kun udgør et første skridt i retning af etablering af et indre marked for kapital;

57. ønsker at blive involveret i det videre arbejde, idet et differentieret regionalt og lokalt perspektiv vil gøre det muligt at udarbejde regler, som tager højde for alle parter's behov;

58. opfordrer til, at der iværksættes drøftelser om et detaljeret arbejdsprogram, som skal sikre den dynamik, der er nødvendig, hvis den fastsatte tidsfrist for etablering af et indre marked for kapital skal overholdes;

59. understreger nødvendigheden af at inddrage de forskellige interessenter for at kunne udarbejde et fuldt ud tilfredsstillende dokument, der tager højde for de forskellige behov i de enkelte regioner og sektorer;

60. påpeger nødvendigheden af, at der i højere grad gennemføres programmer, som skal forbedre indsigten i finansielle spørgsmål og styrke offentlighedens kendskab til investeringsmuligheder og -behov. I den forbindelse bør nationale initiativer og europæiske projekter som »Consumer Classroom« udbygges og støttes;

61. tilskynder til, at den offentlige debat om grønbogen »Etablering af en kapitalmarkedsunion« samt den dertil knyttede revision af direktivet om prospekter og securitisering videreføres.

Bruxelles, den 8. juli 2015.

Markku MARKKULA

Formand

for Det Europæiske Regionsudvalg

⁽²⁾ *The European Alternative Finance Benchmarking Report*, Cambridge University, februar 2015.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpacten

(2015/C 313/06)

Ordfører:	Olga ZRIHEN (BE/PES), medlem af det vallonske parlament
Basisdokument:	Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank — Optimal udnyttelse af fleksibiliteten inden for rammerne af de gældende regler under stabilitets- og vækstpacten
	COM(2015) 12 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

- glæder sig over, at Kommissionens meddelelse og investeringsplanen afspejler den prioritering, som den nye Kommission tillægger fremme af offentlige og private investeringer på baggrund af den væsentlige aktuelle underinvestering. Med udgangspunkt i samme BNP-størrelse er det årlige gennemsnit af investeringer i EU i øjeblikket 230-370 mia. EUR lavere end i 2007;
- er enig i Kommissionens målsætning om at sikre en optimal anvendelse af fleksibiliteten i forbindelse med fortolkningen af de eksisterende bestemmelser i stabilitets- og vækstpacten med henblik på navnlig at sikre, at denne får anticykliske virkninger, som er nødvendige i den nuværende periode med lav vækst, generel arbejdsløshed i EU på et ekstremt højt niveau og regionale forskelle, som udviser en stigende tendens som følge af det ujævne fald i investeringer, der især har ramt de svageste lande; mener, at denne målsætning bør ses i et længere perspektiv, som går videre end den investeringsplan, inden for rammerne af hvilken den foreliggende meddelelse er blevet fremlagt;
- bemærker, at Kommissionen har forelagt en tekst uden at have gennemført en forudgående høring af de øvrige europæiske institutioner og uden at have anvendt en interinstitutionel procedure; sætter i øvrigt spørgsmålstegn ved retssikkerheden i forbindelse med denne »fortolkende meddelelse«, idet den ikke er bindende og stabilitets- og vækstpacten ikke udtrykkeligt åbner mulighed for at anvende et sådant retligt instrument, og den som følge heraf kan indbringes for Den Europæiske Unions Domstol;
- mener, at der er behov for en præcisering af den andel af udgifterne til den nationale samfinansiering, der reelt kan fratrækkes beregningen af den strukturelle budgetsaldo, med henblik på overholdelse af pactens præventive del;
- mener, at omstændighederne vedrørende gennemførelsen af fleksibiliteten, blandt andet det, at fleksibiliteten primært er begrænset til stabilitets- og vækstpactens præventive del, er for restriktive til en ensartet anvendelse i hele EU og til at have en reel virkning på medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders investeringskapacitet og ikke tager højde for omfanget af det eksisterende investeringsunderskud på nationalt og regionalt niveau; mener derfor, at det er nødvendigt at udvide anvendelsen af fleksibilitet, så samtlige medlemsstater bliver omfattet, og anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag herom;
- glæder sig over udvidelsen — under den præventive del af stabilitets- og vækstpacten — af anvendelsesområdet for investeringsklausulen for at tage hensyn til medlemsstaternes investeringsprogrammer, navnlig hvad angår struktur- og samhørighedspolitikken, ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, transeuropæiske netværk og Connecting Europe-faciliteten samt samfinansiering under EFSI; gentager viljen til at bekæmpe den økonomiske krise og den voksende afstand mellem Europas centrum og de fjerntliggende regioner ved hjælp af anticykliske foranstaltninger rettet mod igen at få gang i investeringerne og sat tillid højt på dagsordenen i EU. Udvalget bekræfter derfor synspunktet i sin udtalelse af 17. april 2015 om forslaget til en forordning om EFSI, nemlig at al national medfinansiering holdes uden for beregningerne i forbindelse med stabilitets- og vækstpacten, uanset hvilken situation medlemsstaten befinder sig i i forhold til pacten, for at afværge risikoen for, at de lande, der har størst behov for nye investeringer, ikke engang kan foretage de investeringer, som støttes med EU-finansiering. Der må med andre ord ikke bremses for projektmedfinansieringen, og det skal undgås, at vækstofforskellene inden for euroområdet forværres;

7. minder om, at Regionsudvalget konsekvent har påpeget, at offentlige udgifter afholdt af medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder i forbindelse med samfinansiering af struktur- og investeringsfondene ikke ubetinget bør indgå i de strukturelle, offentlige eller tilsvarende udgifter, der er fastsat i stabilitets- og vækstpacten, da sådanne investeringer pr. definition er investeringer af generel europæisk interesse og har vist sig at have løftestangseffekt i form af bæredygtig vækst;
8. bemærker, at hensynet til medlemsstaternes bidrag til den nye Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSD), selv inden Kommissionens vurdering af overholdelsen af stabilitets- og vækstpacten, afhænger af, hvordan EU's statistiske kontor (Eurostat) klassificerer bidragene i henhold til de gældende definitioner i Det Europæiske Nationalregnskabsystem (ENS);
9. mener, at strukturreformsklausulen under den præventive del og muligheden af overvejelser om strukturreformsplaner under den korrigerende del kan have en kraftig tilskyndende effekt, hvis det tydeligt fremgår, hvilke typer strukturreformer dette nye system omfatter. Ved en sådan præcisering bør der tages højde for, at strukturreformerne nødvendigvis skal have et positivt samfundsøkonomisk afkast, respektere den horisontale sociale klausul i artikel 9 i TEUF og bidrage til en større administrativ kapacitet, at de kræver en indfasnings- eller overgangsperiode, og at de på kort sigt er forbundet med visse omkostninger, inden de bærer frugt og de ønskede positive virkninger — blandt andet budgetmæssige — opnås;
10. beklager, at meddelelsen ikke kommer nærmere ind på, hvad der menes med »usædvanlige begivenheder«, der unddrager sig medlemsstaternes kontrol, og i hvilke tilfælde disse midlertidigt kan fravige tilpasningskursen hen imod dens mellemfristede målsætning, og dermed overlader et bredt rum for politisk fortolkning til Kommissionen, hvilket kan føre til, at den ene eller den anden medlemsstat kan komme til at nyde godt af positiv særbehandling.

Forslag til yderligere reformer

11. Det Europæiske Regionsudvalg gentager⁽¹⁾ sin opfordring til en revision af metoden for beregning af det »strukturelle underskud«, idet begrebet i sin nuværende form hverken tager hensyn til de nationale og regionale økonomiers særlige kendetegn, de strukturelle forskelle i de offentlige udgifter på nationalt og regionalt plan eller til forskellen mellem løbende udgifter og investeringsudgifter. I øvrigt er begrebet baseret på teoretiske beregninger af vækspotentialet, som ikke kan kontrolleres empirisk og derfor kan anfægtes, og som åbner mulighed for en diskretionær gennemførelse af stabilitets- og vækstpacten;
12. anmoder Kommissionen om at undersøge, om den nuværende 1/20-regel for gældsreduktion er holdbar, eller om den bør tages op til overvejelse;
13. foreslår, at der under proceduren i forbindelse med makroøkonomisk ubalance anvendes tillægsindikatorer for regionale forskelle med det formål at tage højde for medlemsstaternes eventuelle strukturelle skævheder med hensyn til territorial samhørighed, som kan have indvirkning på de finanspolitiske justeringers og eventuelle strukturreformers omfang og forløb.

En europæisk dagsorden for fremme af investeringer af kvalitet

14. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at investeringsplanen bør ses som led i en bredere europæisk strategi, der er tæt forbundet med revisionen af Europa 2020-strategien, og som skal bane vej for en varig og jobskabende vækst gennem stimulering af offentlige og private investeringer, forbedring af europæisk økonomisk konkurrenceevne og strukturelle reformer med positiv samfundsøkonomisk virkning, og som kan bidrage til en bedre administrativ kapacitet; minder i den forbindelse om den rolle, de lokale og regionale myndigheder vil komme til at spille, når det gælder fremme af investeringerne til støtte for jobskabelse og vækst, eftersom ca. 55 % af de samlede offentlige investeringer i EU-28 i 2013 blev gennemført af subnationale myndigheder⁽²⁾;

⁽¹⁾ Se punkt 25 i Regionsudvalgets udtalelse af 3.12.2014: »Fremme kvaliteten af de offentlige udgifter på områder, der er omfattet af EU's aktion«, ordfører: Catuscia Marini (PES/IT), COR-2014-04885-00-00-AC-TRA.

⁽²⁾ Sjette rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed: investering i job og vækst, COM(2014) 473.

15. gentager en række forslag til fremme af investeringer af kvalitet på europæisk plan ⁽³⁾:
- anmodningen, der blev fremsat i forbindelse med midtvejsevalueringen af Europa 2020-strategien, om at inddrage en indikator vedrørende investeringsraten i den makroøkonomiske resultattavle;
 - opfordringen til Kommissionen om at offentliggøre en hvidbog, som fastlægger en typologi på EU-niveau for kvaliteten af offentlige investeringer i de offentlige udgiftsregnskaber i forhold til deres langsigtede virkninger;
 - anmodningen til Kommissionen om i hver årsrapport om de offentlige finanser i Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU'en) at inkludere et kapitel om kvaliteten af de offentlige investeringer, også på subnationalt niveau;
16. minder om sin opfordring til Kommissionen om at vurdere indvirkningen af ENS 2010-reglerne på offentlige myndigheders investeringskapacitet og sikre princippet om ikkeforskelsbehandling mellem offentlige og private investeringer i henhold til artikel 345 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Bedre inddragelse af de lokale og regionale myndigheder i de økonomiske styringsprocesser

17. Det Europæiske Regionsudvalg henleder Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens samt medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders opmærksomhed på overvågningsrapporten om Europa 2020-strategien, der udarbejdes årligt af den særlige platform i Regionsudvalget, og understreger mere specifikt de bemærkninger vedrørende økonomisk styring og det europæiske semester, der forekommer i 5. udgave fra oktober 2014 ⁽⁴⁾;

18. mener, at lokale og regionale myndigheders deltagelse i og hensyntagen til processen for samordning af den økonomiske politik — som ganske vist gør fremskridt — stadig er utilstrækkelig og udgør et problem, både med hensyn til repræsentativiteten, legitimiteten og fuldstændigheden af de nationale reformprogrammer og de landespecifikke henstillinger; foreslår derfor, at de lokale og regionale myndigheder inden for rammerne af det europæiske semester i højere grad inddrages efter det partnerskabsprincip, der gælder for strukturfondene.

Den Økonomiske og Monetære Union og dens sociale dimension

19. Det Europæiske Regionsudvalg gentager sit standpunkt om, at ØMU'ens troværdighed og legitimitet i henhold til artikel 3 i TEU tager udgangspunkt i evnen til at bevise, at den tjener sociale fremskridt, og at beskæftigelsen og de sociale standarder ikke betragtes som sekundære i forhold til de makroøkonomiske og budgetmæssige overvejelser;

20. anmoder derfor Kommissionen om at lade tiltagene i dens meddelelse om styrkelse af ØMU'ens sociale dimension fra 2012 og den sociale investeringspakke fra 2013 indgå i opfølgningen på de fem formænds rapport om ØMU'ens fremtid, som blev fremlagt i juni 2015. Ud over at opfylde behovet for at bevare eksistensen og sameksistensen af de forskellige sociale modeller i ØMU'en bør en sådan overvågning navnlig omfatte en undersøgelse af muligheden for incitamentsordninger for reformer, der kan gøre det muligt at fremskynde gennemførelsen af de sociale målsætninger i Europa 2020-strategien, samt ordninger for koordinering af automatiske stabilisatorer på ØMU-plan ⁽⁵⁾.

Bruxelles, den 9. juli 2015.

Markku MARKKULA

*Formand
for Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽³⁾ Udtalelse: »Fremme kvaliteten af de offentlige udgifter på områder, der er omfattet af EU's aktion« COR-2014-04885 — BUDG-V-009. EUT C 19 af 21.1.2015, s. 4.

⁽⁴⁾ Regionsudvalget (2014), femte overvågningsrapport om Europa 2020-strategien (på engelsk), oktober 2014, Réf: COR-2014-05553.

⁽⁵⁾ Regionsudvalgets udtalelse om »EU's sociale investeringspakke«, punkt 20 (ECOS-V-042, 9.10.2013).

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En ny europæisk naboskabspolitik

(2015/C 313/07)

Hovedordfører: Nikolaos CHIOTAKIS (EL/EPP), kommunalbestyrelsesmedlem i Kifisia**Basisdokument:** Fælles høringsdokument »Mod en ny europæisk naboskabspolitik«

JOIN(2015) 6 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledende bemærkninger

1. minder om, at den europæiske naboskabspolitik blev formuleret i 2003 ⁽¹⁾ med henblik på at styrke båndene mellem Den Europæiske Union og dens nabolande. Grundstenen i denne politik er progressiv integration ved hjælp af gennemførelsen af politiske, økonomiske og institutionelle reformer med fokus på fælles værdier, herunder især demokrati, respekt for menneskerettigheder og retsstatsprincippet, forbud mod forskelsbehandling og ligestilling mellem mænd og kvinder;
2. gør opmærksom på, at naboskabspolitikken, som den hidtil har været formuleret, er centreret om tre hovedakser: a) etablering af demokrati, b) økonomisk udvikling og c) styrkelse af de to regionale dimensioner af naboskabet (Middelhavsunionen ⁽²⁾ og Det Østlige Partnerskab ⁽³⁾). Mange års gennemførelse af naboskabspolitikken har bidraget positivt til at fremme de opstillede mål. EU's forbindelser til partnerne under naboskabspolitikken har udviklet sig betydeligt, men dog i forskelligt omfang. Det er derfor nødvendigt med en løbende tilpasning af politikken til et internationalt miljø, der er i stadig forandring, for at opfylde nye behov, som hele tiden opstår;
3. fastslår, at på trods af, at regionerne i den yderste periferi danner EU's mest fjerntliggende søgrænser og Kommissionen selv anerkender deres rolle som Europas »forposter« på andre kontinenter, blev naboskabspolitikken helt fra starten af udformet uden hensyntagen til denne kendsgerning, som hverken er afspejlet i dens oprindelige udformning eller i de senere omarbejdninger.

Generelle bemærkninger

4. Det Europæiske Regionsudvalg tager udgangspunkt i en overbevisning om, at selv om den europæiske naboskabspolitik ved første øjekast ser ud til at være et anliggende, som næsten udelukkende hører ind under de nationale regerings kompetence, spiller de lokale og regionale myndigheder og deres samarbejdsnet (sammenslutninger og bynetværk, Europæiske Grupper for Territorialt Samarbejde) en vigtig rolle på dette område. Derfor må naboskabspolitikken ikke blot blive en procedure, der foregår mellem regeringerne og EU-institutionerne — den bør også inddrage andre aktører fra partnerlandene, herunder især de lokale og regionale myndigheder. Udvalget peger navnlig på diplomati mellem byer som et middel til at fremme dialogen mellem lokale og regionale myndigheder i international sammenhæng, og som bidrager til et fælles område med stabilitet, sikkerhed og velstand;
5. mener, at de lokale og regionale myndigheder skal inddrages i alle naboskabspolitikens faser: fastsættelse af prioriteringer, evaluering af resultater og overvågning af indholdet i de nationale politikker. Den europæiske naboskabspolitik kan ikke udelukkende baseres på samarbejde mellem partnerlandenes regeringer af flere grunde:

⁽¹⁾ KOM(2003) 104 endelig, 11.3.2003.

⁽²⁾ Algeriet, Egypten, Israel, Jordan, Libanon, Libyen, Marokko, Palæstina, Syrien og Tunesien.

⁽³⁾ Armenien, Aserbajdsjan, Hviderusland, Georgien, Moldova og Ukraine.

- Partnerlandene mod øst og mod syd styres ikke nødvendigvis af regeringer, som har forpligtet sig over for EU's værdier og standarder;
- Disse landes regeringer er ikke altid tilstrækkelig stabile og fortsættelsen af politikken kan bringes i fare, hvis regeringerne tit skiftes ud;
- For at tilegnelsen af EU's principper kan lykkes i disse lande, må en betydelig del af samfundet være blevet fortrolig med dem (herunder have gjort fremskridt med hensyn til konsolidering af demokrati og udvikling af effektive regionale partnerforbindelser inden for naboskabspolitikken);

6. fremhæver betydningen af det lokale og regionale niveaus deltagelse i EU's tiltag i de regioner, som er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, eftersom opbygning af demokrati og overgangen hertil først og fremmest skal ske fra basisniveauet og ikke kan påtvinges fra oven. Skal et demokrati være stabilt og dybt rodfastet, er det af vital betydning, at hele lokalsamfundet tager det til sig. I denne proces bør alle forvaltningsniveauer deltage på en gennemsigtig måde — og frem for alt kommunerne og de lokale myndigheder;

7. er af den opfattelse, at også civilsamfundet, virksomhederne og det videnskabelige miljø bør inddrages i opfyldelsen af målene for den europæiske naboskabspolitik. Disse aktørers engagement har væsentlig betydning for formidlingen af de lokale behov, etableringen af solide partnerskaber og opfyldelsen af fælles mål;

8. bifalder EU's indsats for at understøtte indførelsen af bæredygtige politiske og administrative strukturer og mener, at denne indsats også bør omfatte støtte til oprettelsen af institutioner på lokalt plan gennem effektiv teknisk bistand og faglig uddannelse til de lokale og regionale myndigheder med henblik på optimal udnyttelse af den humanitære bistand samt eksisterende og kommende økonomiske midler til fremme af social, økonomisk og territorial udvikling;

9. erindrer om, at Regionsudvalget investerer mange kræfter og ressourcer på udviklingen af den lokale og regionale dimension af den europæiske naboskabspolitik. I 2010 oprettede udvalget Den Regionale og Lokale Euro-Middelhavs-forsamling (ARLEM) og i 2011 konferencen for lokale og regionale myndigheder i landene i Det Østlige Partnerskab (CORLEAP). Formålet med disse institutioner er dels at udbrede begreber, som vil bringe partnerlandene i naboskabspolitikken tættere på EU, dels at tilskynde til gennemførelsen af interne reformer og udvikling af færdigheder på lokalt og regionalt niveau.

Prioriteter

10. Det Europæiske Regionsudvalg finder det påkrævet, at EU viderefører sin rolle som grundlæggende strategisk partner for landene syd og øst for Middelhavet og for landene i Østpartnerskabet. EU skal være i stand til at hjælpe nabolandene, så disse kan udstikke en klar kurs hen imod en fremtid med velstand og lægge fundamentet for en bedre forvaltning i fuld respekt for den nationale suverænitet;

11. finder det særlig vigtigt og kærkomment, at Kommissionen ønsker at fremme det subregionale samarbejde med henblik på at øge de økonomiske bånd, eftersom dette har bidraget betydeligt til at øge velstanden i disse regioner. ARLEM som CORLAP er initiativer, som bringer EU i kontakt med partnerne henholdsvis i syd og mod øst og således bidrager til at forbedre det regionale samarbejde.

Fleksibilitet og tilpasningsevne

12. Det Europæiske Regionsudvalg henleder opmærksomheden på, at der er almindelig enighed om, at udvidelsespolitikken har været den mest vellykkede naboskabspolitik. EU har ved at tilbyde alt, herunder institutioner, til landene i Central- og Østeuropa spillet rollen som katalysator for gennemførelsen af forandringer og fastsættelsen af standarder. Det er dog vigtigt at gøre opmærksom på, at EU-medlemskab ikke er en mulighed for partnerlandene ved Middelhavet under den europæiske naboskabspolitik;

13. understreger, at udvidelsen af EU og naboskabspolitikken er to forskellige politikker med forskellige målsætninger, som ikke må blandes sammen. De europæiske lande, som er partnere under naboskabspolitikken, kan dog søge optagelse i EU, hvis de opfylder betingelserne i EU-traktatens artikel 49;

14. i den henseende mener det, at det kan være nyttigt at indlede en debat om, hvilke typer forbindelser der vil gå videre end de former for forbindelser, der for tiden findes i naboskabspolitikken;

15. mener ikke, at konditionalitetsprincippet og navnlig reglen om »mere for mere« (more for more) altid har bidraget positivt til etableringen af et miljø med ligeværdige forbindelser mellem EU og partnerlandene, selv om disse principper understreger, at EU holder fast ved sine kerneværdier. I mange tilfælde har de heller ikke virket fremmende for incitamenter til gennemførelsen af reformer i EU's nabolande. Derfor vil en mere fleksibel tilgang ikke kun lette en mere effektiv gennemførelse af den europæiske naboskabspolitik, men i sidste instans også direkte fremme EU's grundlæggende principper blandt partnerne i naboskabspolitikken;

16. vurderer, at naboskabspolitikken for at blive mere effektiv må baseres på en tilgang, der er tilpasset det enkelte partnerlands særlige forhold. De enkelte naboskabspartnere er unikke og skal behandles som sådan, altså i overensstemmelse med princippet om differentiering. Den nye europæiske naboskabspolitik bør uden at krænke EU's generelle principper udstyres med den nødvendige fleksibilitet for at maksimere fordelene ved gennemførelsen. Den enkelte partner skal have mulighed for at udvikle forbindelserne til EU på sin egen måde, der er tilpasset det pågældende lands behov og muligheder. Dette er hverken ensbetydende med indførelse af dobbeltstandarder (double standards) eller ophævelse af naboskabspolitikens fælles karakter, som sikrer EU en sammenhængende tilgang til alle partnere i naboskabspolitikken. Denne tilgang med variabel geometri i EU's forbindelser med dets naboer bør også finde anvendelse på regionerne i den yderste periferi, så det sikres, at der kan finde et effektivt samarbejde sted mellem disse regioner og deres naboer;

17. anbefaler en systematisk revision af EU's visumpolitik, der skal give visumlettelser til statsborgere fra lande, der indgår i den europæiske naboskabspolitik, og samtidig tage hensyn til situationen i de berørte lande. En fleksibel europæisk visumpolitik vil lette dialogen mellem civilsamfundene og danne grundlaget for opbygningen af stærkere partnerskaber og udviklingen af forskellige samarbejdsformer inden for forskellige områder;

18. hilser forslaget om at fokusere samarbejdsområderne opstillet i handlingsplanerne på de områder, hvor der er stærkest fælles interesser med det formål at blive mere effektive.

Målsætninger og samarbejdsområder

19. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at en ny europæisk naboskabspolitik skal opstille konkrete målsætninger og tilbyde partnerne en klar tidshorizont for gennemførelsen af de dertil knyttede politikker. En ny naboskabspolitik vil vinde ringe eller ingen genklang, hvis den ikke giver håndgribelige fordele for konkrete aktører eller hvis de pågældende fordele først vil manifestere sig i en fjern fremtid;

20. finder, at et vigtigt aspekt af EU's forbindelser til sine naboer er det tætte samarbejde om energispørgsmål. Mange af naboskabspolitikpartnerne er vigtige energileverandører til EU's medlemsstater. Dette samarbejde bør i alle parter interesse konsolideres og tilskyndes yderligere;

21. mener, at bedre transportforbindelser mellem disse lande og EU og internt imellem dem kan støtte den økonomiske udvikling i hele regionen;

22. er af den opfattelse, at udvikling af og støtte til uafhængige civilsamfundsstrukturer bør være en central del af naboskabspolitikken. Samarbejde med partnere som Det Østlige Partnerskabs civilsamfundsfora eller Den Europæiske Demokratifond rummer vigtige instrumenter til også at fremme demokratiske civilsamfundskræfter på lokalt og regionalt niveau i fremtiden;

23. ser samordning af EU's og nabolandenes foranstaltninger på indvandringsområdet som en særskilt del af naboskabspolitikken. Når mobilitet for såvel studerende som arbejdstagere og tjenestemænd fra tredjelande til EU's medlemsstater sker på en velorganiseret måde, som er attraktiv for de yngre generationer, har den en positiv effekt ikke kun på områder som uddannelse og kulturelle udvekslinger, men også på den offentlige forvaltning. De ureglementerede migrationsstrømme, der især er vokset i omfang den senere tid, giver nye udfordringer og muligheder, som skal forvaltes på passende vis;

24. finder det af stor betydning at øge dialogen med de unge og styrkelsen af kvinders position som nøglefaktorer for at udvikle disse lande;

25. påpeger, at EU's samarbejde med nabolandene om sikkerhedsspørgsmål er meget vigtigt. Den fælles bekæmpelse af terrorisme og andre asymmetriske trusler er absolut nødvendig for at konsolidere forbindelser baseret på gensidig tillid og skabe et fredeligt og stabilt miljø;

26. mener, at reformen af den offentlige forvaltning i retning af et gennemsigtigt system fri for mere eller mindre skjulte former for korruption er et meget vigtigt aspekt af samarbejdet mellem lokale og regionale myndigheder og naboskabspartnerne;

27. mener, for så vidt angår de ovennævnte områder for samarbejde mellem EU og dets nabolande, at den særlige rolle, som EU's grænseregioner spiller langs EU's skrøbelige østlige og sydlige grænser, bør styrkes, og anbefaler, at der ydes en særlig støtte til disse regioner inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik;

28. understreger, at støtte til den demokratiske proces, overholdelse af menneske- og borgerrettighederne, retsstatsprincippet samt de økonomiske og politiske overgangsprocesser i de enkelte lande er vigtige områder i den europæiske naboskabspolitik. Udvalget glæder sig meget over den hidtidige støtte, som regionerne har givet til partnerlandene, og slår til lyd for fortsatte bestræbelser på dette område.

Den regionale dimension af den europæiske naboskabspolitik

29. Det Europæiske Regionsudvalg finder, at den igangværende proces med forfatningsmæssige og administrative ændringer i ENP-partnerlandene kan bane vej for en progressiv udvikling af demokratiet på grundlag af en lovramme, der anerkender demokratiske principper, værdier og standarder. Denne proces bør føre til decentralisering, som sikrer en passende og god forvaltning, der muliggør løsninger på lokale problemer og særlige forhold i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Udvalget understreger derfor, at det er vigtigt, at decentraliseringsprocessen støttes aktivt af den europæiske naboskabspolitik, som dermed fungerer som et nyttigt instrument til fremme af reformprocessen;

30. I dette øjemed synes det på sin plads at foretage en detaljeret vurdering af, om det ville være hensigtsmæssigt at inkorporere metoder, begreber og midler fra EU's samhørighedspolitik i den nye europæiske naboskabspolitik og gradvis inddrage Middelhavslandene i de europæiske strukturpolitikker og -programmer med inspiration fra, hvad der gennemføres for Østpartnerskabslandene. Initiativer som f.eks. AMICI-initiativet for det sydlige Middelhav (A Southern Mediterranean Investment Coordination Initiative) for landene i Middelhavsområdet og Borgmesteraftalen (Øst) for landene i Det Østlige Partnerskab vil helt sikkert bidrage positivt til udviklings- og investeringssamarbejde og skal derfor prioriteres højt;

31. gør opmærksom på, at den makroregionale tilgang, som EU har gennemført med succes i andre regioner med fælles geografiske karakteristika (jf. makroregionerne for Donau og Østersøen eller makroregionen for Adriaterhavet og Det Joniske Hav, der er under gennemførelse), skønnes at kunne gennemføres med lige så stort udbytte i Middelhavet som supplement til samhørighedspolitikken. Denne tilgang vil kunne gennemføres progressivt i tre særskilte makroregioner i Middelhavet omfattende strategien for Adriaterhavet og Det Joniske Hav, en strategi for det vestlige Middelhav og en strategi for det østlige Middelhav. En alternativ tilgang kunne være at opfordre lande og territorier i hele regionen til gradvis at blive inddraget i en stadig mere omfattende makroregion. Med en sådan tilgang kan man undgå en opsplittning af regionen i underregioner. Koordineringen af et sådant projekt kan overdrages til de europæiske grupper for territorielt samarbejde, der opererer i Middelhavsområdet, hvilket er den bedste ressource til rådighed til at sikre stabilt og langfristet samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder i EU og tredjelande;

32. mener, at det kan og bør spille en afgørende rolle i forbindelse med visse af de regionale initiativer, som involverer Rusland og Tyrkiet. Udvalgets udfordring vil bestå i at presse på for opnåelsen af resultater, som er synlige for borgerne. Praktisk og projektorienteret deltagelse af Rusland og Tyrkiet i grænseoverskridende samarbejde vil have stor betydning for den europæiske naboskabspolitik; i den henseende kan revisionen af initiativet Sortehavssynergien også indbefatte de lokale og regionale myndigheder;

33. insisterer på, at den lokale grænsetrafik som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 har været et effektivt middel til udvikling af samarbejdet mellem EU og dets nabolande og bidrager positivt til opnåelsen af de fastsatte mål, f.eks. med hensyn til tilnærmelsen af partnere på det økonomiske, sociale og samfundsmæssige område. I lyset heraf bør den lokale grænsetrafik i højere grad anvendes til at nå målene for den europæiske naboskabspolitik;

34. understreger, at mange af de udfordringer, som EU må håndtere sammen med sine naboer, ikke kan overkommes, uden at naboerne tager hensyn til andre naboer og i visse tilfælde udvikler et samarbejde med disse. EU's forbindelser med partnerne under den europæiske naboskabspolitik bør dog ikke påvirkes negativt af EU's nabolandes forhold til deres andre naboer.

De lokale og regionale myndigheders rolle

35. Det Europæiske Regionsudvalg er overrasket over, at papiret⁽⁴⁾ ikke henviser til byernes og regionernes rolle i naboskabspolitikken;

36. betoner, at de lokale og regionale myndigheder har afgørende betydning for naboskabspolitikens succes, og dette gælder navnlig for grænseregionerne, hvis rolle bør anerkendes. Derfor vil en inkorporering af begreberne decentralisering og den territoriale dimension i den nye naboskabspolitik gøre denne mere attraktiv og styrke dens effektivitet;

37. gør opmærksom på, at de lokale og regionale myndigheders rolle bør styrkes i forbindelse med handlingsplaner, som udvikles på grundlag af den bilaterale del af naboskabspolitikken for landene i syd og øst, med henblik på en fordeling af bistanden inden for rammerne af de pågældende nationale handlingsplaner, som tager udgangspunkt i en tilgang, der ikke alene er sektoriel, men også territorial;

38. finder, at de regionale programmer under naboskabspolitikken og det territoriale samarbejde bør styrkes, samt at de lokale og regionale myndigheder bør gives mulighed for i praksis at gennemføre de programmer og prioriteter, som fastsættes i fællesskab med ARLEM og CORLEAP, samt deltage i planlægningen og forvaltningen af programmerne;

39. glæder sig over henvisningen i den fælles erklæring fra topmødet i Det Østlige Partnerskab (21.—22. maj 2015 i Riga) til de foranstaltninger, som CORLEAP har gennemført på lokalt og regionalt niveau, samt opfordringen til Kommissionen om at sørge for en passende og målrettet støtte til de lokale og regionale myndigheder med henblik på at hjælpe dem til at opfylde østpartnerskabets mål;

40. er af den opfattelse, at de lokale og regionale myndigheder i EU's nabolande som regel ikke spiller nogen væsentlig rolle i beslutningstagningen og ydelsen af tjenester på lokalt plan, ligesom de ikke har fået tildelt noget selvstyre af betydning af den centrale statsmagt. Disse bidrager ikke desto mindre med yderligere viden, ressourcer og erfaringer til centralregeringernes aktiviteter. De lokale og regionale myndigheder kan optræde som katalysatorer for gennemførelsen af forandringer, forebyggelse af konflikter, decentralisering og opbygning af tillid i de eksterne forbindelser. På denne baggrund foreslås det, at indsatsen centrerer om et begrænset antal emner af egentlig praktisk interesse for kommuner og regioner i hele naboskabsregionen og i forlængelse heraf om udvikling af praktiske initiativer og fastsættelse af principper for deres gennemførelse.

Regionsudvalgets rolle

41. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at det som politisk organ bør lette og fremme opbygningen af tillid samt et ukompliceret samarbejde på basisniveau gennem politikker, som bygger på fælles europæiske principper og respekterer ytringsfriheden og retsstatsprincippet. Dette gælder både for øst og for syd;

42. mener, at der inden for denne ramme skal tages initiativer til at sammenbinde og skabe venskabsforbindelser mellem byer og regioner, hvis repræsentanter i dag deltager i ARLEM og i fremtiden vil deltage i CORLEAP. Det er også hensigtsmæssigt, at Kommissionen samarbejder med ARLEM og CORLEAP og bl.a. støtter deres arbejde med økonomisk bistand. I dette øjemed foreslår Regionsudvalget at udvide venskabsby- og TAIEX-programmerne (Technical Assistance and Information Exchange Programme) mellem de lokale og regionale myndigheder i EU og i landene, der er omfattet af naboskabspolitikken. Dette er meget væsentligt ikke kun for at forbedre styreformerne i alle de lande, der er omfattet af naboskabspolitikken, men også for at disse lande kan forstå betydningen af forvaltning på flere myndighedsniveauer i EU. Regionsudvalget fremhæver betydningen af institutionel støtte til de lokale myndigheder og gentager sin anmodning til Kommissionen om at udstrække anvendelsesområdet for lokalforvaltningsordningen til nabolandene;

⁽⁴⁾ Fælles høringsdokument »Mod en ny europæisk naboskabspolitik«, JOIN(2015) 6 final.

43. betoner, at der skal ofres særlig opmærksomhed på forbedring af den administrative kapacitet hos regeringerne i de lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, med særlig vægt på den lokale og den regionale dimension. Regionsudvalget, dets medlemmer og de deri repræsenterede myndigheder tilbydes sammen med nationale sammenlutninger at spille en rolle i det institutionsopbygningsprogram, som Kommissionen og medlemsstaterne foreslår med henblik på at udvikle de lokale og regionale forvaltningers kapacitet i de lande, der er omfattet af naboskabspolitikken;

44. mener, at foranstaltninger til støtte for lokale institutioner gennem ydelse af effektiv teknisk bistand og faglig uddannelse af de lokale og regionale forvaltninger med særligt sigte på de yngre generationer skal være blandt de støtteforanstaltninger til oprettelse af bæredygtige politiske og administrative strukturer, som EU skal træffe, med henblik på en effektiv anvendelse af eksisterende og fremtidige økonomiske midler til fremme af social, økonomisk og territorial udvikling;

45. anmoder som en praktisk foranstaltning EU-Udenrigstjenesten om at styrke samarbejdsbestrebelsene mellem på den ene side EU-repræsentationerne i naboskabspolitiklandene og på den anden side allerede eksisterende og kommende offentlige strukturer i EU og partnerlandene som f.eks. nationale kontaktpunkter og grænseoverskridende samarbejdsprogrammets lokale kontorer. Erfaringerne herfra bør udnyttes og udbredes. Et styrket samarbejde vil gøre det lettere for de territoriale organisationer og de lokale og regionale myndigheder i EU og i landene under den europæiske naboskabspolitik at informere om såvel naboskabspolitikens rolle og funktionsmåde som finansieringsmulighederne. Deltagerne skal desuden bidrage til udbredelsen af vigtige budskaber fra Regionsudvalget til tilsvarende institutioner i naboskabspolitiklandene;

46. Endelig erindres om, at Regionsudvalget udfører en vigtig politisk mission som observatør ved lokale og regionale valg i partnerlandene. Regionsudvalget er det eneste EU-organ, som regelmæssigt deltager i overvågningen af lokale og regionale valg. Derfor er styrkelsen af udvalgets rolle i den nye europæiske naboskabspolitik nødvendig for at fremme de demokratiske principper, der udgør grundstenen i de fælles europæiske værdier.

Bruxelles, den 9. juli 2015.

Markku MARKKULA

Formand

for Det Europæiske Regionsudvalg

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Resultaterne af forhandlingerne om partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer

(2015/C 313/08)

<p>Ordfører: Ivan ŽAGAR (SI/PPE), borgmester i Slovenska Bistrica</p>
--

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generel vurdering og formålet med udtalelsen

1. understreger, at denne udtalelse har til formål at vurdere de vedtagne partnerskabsaftaler og operationelle programmer set fra de støtteberettigedes perspektiv i regionerne og kommunerne;
2. understreger samhørighedspolitikken centrale rolle i opfyldelsen af traktatens mål om økonomisk, social og territorial samhørighed ved at »formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder«. Generelt er struktur- og investeringsfondene faktisk i alle medlemsstater EU's vigtigste værktøjer til fremme af en harmonisk generel udvikling;
3. peger på, at samhørighedspolitikken siden sin indførelse har haft succes med at reducere forskellene mellem og inden for de europæiske regioner, og at den fra den aktuelle økonomiske krises opståen i 2008 har gjort det muligt at begrænse krisens virkninger på samhørigheden. Imidlertid findes der stadig væsentlige ubalancer, som forværres af den nuværende krise, og den fremtidige samhørighedspolitik skal have de nødvendige ressourcer til at reducere disse forskelle yderligere. Som omhandlet i artikel 96, stk. 2, litra a, i forordningen om fælles bestemmelser skal disse politiske mål baseres på de sociale og økonomiske udviklingsbehov i regioner, byer og kommuner;
4. bemærker, at samhørighedspolitikken i betydelig grad ændrede karakter som følge af reformen i 2013. Regionsudvalget glæder sig over, at reformen har styrket sammenhængen mellem EU's prioriteter (større synergi mellem samhørighedspolitikken og Europa 2020-strategien). Nye gennemførelsesmetoder, nye værktøjer og en stærkere fokus på effektivitet og navnlig resultater er blevet indført i den nye programmeringsperiode 2014-2020. Regionsudvalget ønsker at undersøge, hvordan effektiviteten og gennemslagskraften af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde) kan maksimeres i praksis;
5. peger i forbindelse med midtvejsrevisionen af Europa 2020-strategien på betydningen af en direkte og funktionel sammenhæng mellem den nye strategi og samhørighedspolitikken og på behovet for en stærk territorial dimension og et ægte partnerskab som de vigtigste kriterier for ejerskab til reformprocessen fra alle institutionelle niveauer side og for udvælgelsen af politikker og foranstaltninger;
6. mener imidlertid allerede nu, at der er grund til at være bekymret for, at Kommissionens regler for gennemførelsen af samhørighedspolitikken stadig ikke tager højde for målet om at reducere de administrative og kontrolmæssige byrder. I forbindelse med den videre udformning af forvaltnings- og kontrolsystemerne og gennemførelsen af revisioner opfordrer Regionsudvalget derfor Kommissionen til at se bort fra yderligere foranstaltninger, der øger den administrative byrde for medlemsstaternes myndigheder og støttemodtagere, og på den måde mindsker det potentielle bidrag, som de europæiske struktur- og investeringsfonde kan yde til opfyldelsen af målsætningerne i Europa 2020-strategien;

7. noterer, at forbindelserne mellem samhørighedspolitikken og andre EU-politikker og -initiativer (politikken for udvikling af landdistrikterne, Horisont 2020, Connecting Europe-faciliteten osv.) også er blevet styrket. Regionsudvalget mener, at man burde have gjort en større indsats for at sikre en øget koordinering af alle EU-politikker og fonde med territorial indvirkning, og håber, at denne tilgang kan få en positiv indvirkning på udviklingen af regionerne;

8. bifalder, at etableringen af den fælles strategiske ramme har resulteret i, at prioriteterne i Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, EU's Fond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond er blevet afstemt med hinanden, hvilket i den enkelte medlemsstat kommer til udtryk gennem en partnerskabsaftale, der er fælles for alle fondene. Dette er utvivlsomt et betydeligt skridt i retning af større sammenhæng i politikkerne. Derfor beklager udvalget, at disse synergieffekter ikke er blevet udnyttet yderligere på tidspunktet for udarbejdelsen af operationelle programmer på nationalt, regionalt og lokalt plan. Frem for alt skal programmet for udvikling af landdistrikter i højere grad tilpasses Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, eftersom landdistriktsudvikling er en integreret del af den regionale udvikling;

9. er enig i, at investeringsstrategien i partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer også bør være omfattende, stemme overens med de nationale reformprogrammer og omhandle de reformer, som beskrives i de landespecifikke henstillinger under det europæiske semester. I en tid med økonomisk krise og finanspolitiske stramninger har koordineringen mellem EU's og de nationale budgetter afgørende betydning, når det drejer sig om at forbedre den økonomiske styring, gennemsigtigheden og effektiviteten i de offentlige udgifter;

10. understreger, at investeringsplanen for Europa, Juncker-Kommissionens første nye centrale initiativ, fremhæver samhørighedspolitikens potentiale til at fremme vækst og beskæftigelse i Europa, men det bør understreges, at investeringsplanen og politikkerne knyttet til de europæiske struktur- og investeringsfonde (samhørighed, landdistriktsudvikling, fiskeri osv.), som er rettet mod forskellige politiske og institutionelle niveauer, skal være gensidigt forstærkende, bl.a. når det gælder ressourcer. Investeringsplanen for Europa skal være et supplement til eksisterende EU-programmer og traditionelle aktiviteter under Den Europæiske Investeringsbank, idet det er vigtigt, at ressourcer, der er afsat til strukturfondene, ikke automatisk føres tilbage til denne plan;

11. bemærker, at strategisk planlægning er afgørende for en vellykket gennemførelse af samhørighedspolitikken. I den forbindelse er samhørighedspolitikens vigtigste strategiske elementer partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer, da de beskriver, hvordan struktur- og investeringsfondene skal anvendes i en bestemt medlemsstat eller region. Regionsudvalget beklager, at den sene vedtagelse af lovgivningspakken om samhørighedspolitikken og afkortningen og undervurderingen af den tid, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder har brug for til en ekstremt kompleks programplanlægning (mange instrumenter, mange niveauer og mange parter) i forbindelse med vedtagelsen af partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer har sat dagsordenen for en proces, som kun på overfladen har været et partnerskab, og udskudt starten af den nye programmeringsperiode. Regionsudvalget beklager, at der ikke er udviklet nogen klar, fælles metodologi eller metodologier for udformning af partnerskabsaftaler, der kan bidrage til at opfylde målene. Som følge af den manglende metodologi har de enkelte medlemsstater valgt deres egen helt individuelle tilgang til udarbejdelsen af partnerskabsaftaler, som derfor ikke er indbyrdes sammenlignelige, og hvis gennemførelse også bliver vanskelig at sammenligne, navnlig med hensyn til gennemførelsen af integrerede territoriale investeringer og en effektiv udnyttelse samt en passende gennemførelses- og forvaltningsstruktur. Udvalget foreslår, at der for perioden 2014-2020 i forbindelse med udviklingspolitikken udarbejdes en ensartet metode til ændring af partnerskabsaftalerne;

12. peger på, at Regionsudvalget har gennemført en omfattende onlineundersøgelse, som understøtter de synspunkter, der fremsættes i denne udtalelse ⁽¹⁾;

13. anmoder Kommissionen om i forbindelse med udarbejdelsen af sin rapport om resultatet af forhandlingerne om partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer i slutningen af 2015 at tage hensyn til de lokale og regionale myndigheders synspunkter, som fremføres i de følgende punkter.

⁽¹⁾ 317 gyldige bidrag til undersøgelsen blev indsendt af en bred kreds af interessenter, myndigheder og tjenestegrene. De fleste bidrag (70 %) blev indsendt af repræsentanter for offentlige forvaltninger. 89 af respondenterne bidrog ligeledes i form af frie bemærkninger. En detaljeret analyse af høringens resultater kan findes på Regionsudvalgets websted.

14. henviser til de fælles mål og principper i chartret for forvaltning på flere myndighedsniveauer i Europa, som Regionsudvalget vedtog den 3. april 2014, for at fremme et innovativt og effektivt politisk og administrativt samarbejde mellem de institutionelle aktører og for at udvikle borgernes demokratiske deltagelse i de europæiske processer og en større økonomisk, social og territorial samhørighed.

Flerniveaustyring og partnerskab

15. Det Europæiske Regionsudvalg er tilfreds med, at reformen af samhørighedspolitikken har styrket bestemmelserne om partnerskab. Artikel 5 i forordningen om fælles bestemmelser fastslår nu følgende: »For partnerskabsaftalen og hvert program tilrettelægger hver medlemsstat i overensstemmelse med sine institutionelle og retlige rammer et partnerskab med de kompetente regionale og lokale myndigheder.« Endvidere har Kommissionen vedtaget en delegeret retsakt, den europæiske adfærdskodeks for partnerskab, som fastlægger, hvordan partnerskabsprincippet skal anvendes, og dette bifaldes i særlig grad af Regionsudvalget som det allerførste eksempel på juridisk bindende EU-lovgivning, der omhandler flerniveaustyring;

16. understreger, at kvaliteten af partnerskaberne under EU's fonde har afgørende betydning, og forventer, at de reelle behov, der kortlægges på regionalt og lokalt niveau, vil afspejle sig i partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer;

17. peger på, at velfungerende partnerskaber af høj kvalitet indebærer en mere sammenhængende og målrettet indsats, der afspejler situationen og behovene på de forskellige samfunds-niveauer. Dette vil i sidste ende føre til en mere effektiv udnyttelse af fondsmidlerne. I lande, hvor partnerskabet ikke fungerer tilfredsstillende og kun er overfladisk, bør Kommissionen bistå arbejdet med at finde mekanismer, der kan få partnerskabet på rette spor og modvirke kompleksitet og alt for store og uforholdsmæssige administrative byrder, som kan forsinke anvendelsen af midler fra ESI-fondene i EU yderligere;

18. fremhæver, at partnerskabsprincippet ikke er et tomt begreb, men en forudsætning for en vellykket samhørigheds-politik, navnlig da »de facto«-kompetencer er fordelt mellem mindst tre politiske niveauer (EU, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder). Faktisk fører god praksis for partnerskabsprincippet til:

- bundstyret kortlægning af de europæiske byers, kommuners og regioners reelle og konkrete behov samt kortlægning af de endelige støttemodtagere,
- muligheden for, at kommuners og regioners udviklingspotentialer kan kortlægges og — gennem en målrettet indsats — fremmes,
- fælles udvikling af praktisk gennemførlige og acceptable løsninger,
- bedre gennemførelse, da alle aktører arbejder mod fælles mål og deler ansvarsområder og opgaver,
- færre fejl, da aktørerne forstår logikken bag procedurerne,
- målbare, bedre og varige resultater, som opnås mere effektivt,
- større kvalitet i planlægningen af foranstaltningerne hos de relevante aktører,
- en fordeling af de finansielle byrder,
- muligheden for at gennemføre større multiregionale projekter;

19. understreger, at korrekt anvendelse af partnerskabsprincippet bidrager til at øge effektiviteten af EU's udgifter, og henviser til Den Europæiske Revisionsrets analyse, ifølge hvilken »effektiviteten af EU's udgifter er begrænset, fordi der er en utilstrækkelig vurdering af behov, uklare mål, modstridende eller uforenelige målsætninger og prioriteringer og utilstrækkelige udvælgelsesprocedurer med henblik på at prioritere de projekter, hvormed der kan opnås størst virkning.« Ægte partnerskab kan afhjælpe alle disse mangler;

20. er bekymret over, at partnerskabsprincippet ikke kan anvendes ordentligt i alle medlemsstater. Forhandlingerne om partnerskabsaftaler og operationelle programmer viste, at selv om de lokale og regionale myndigheder blev hørt i de fleste tilfælde, svarede deres deltagelse ikke til fuldt partnerskab, som det er beskrevet i den europæiske adfærdskodeks for partnerskab. Udvalget beklager, at de lokale og regionale myndigheder sjældent har været tilstrækkeligt involveret i udarbejdelsen af partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer, idet de som oftest optræder som interessent og ikke som partner⁽²⁾. Kommissionen bør bidrage til at undersøge partnerskabsmekanismerne og afsætte den tid, der er nødvendig til en mere indgående og oplyst diskussion med de institutionelle strukturer på flere niveauer, således at tiden hertil matcher proceduren. Den tid, der afsættes til henholdsvis vedtagelse på europæisk niveau og præsentation af programmerne i medlemsstaterne, bør afstemmes;

21. beklager, at der ikke blev indført en metodologi for anvendelsen af integrerede territoriale investeringer (ITI), før der blev udarbejdet og vedtaget partnerskabsaftaler. Som følge heraf har de enkelte lande helt forskellige tilgange til integrerede territoriale investeringer, hvis de i det hele taget har nogen tilgang. I de tilfælde, hvor ITI-instrumentet har været brugt i en partnerskabsaftale, støder de, der fastlægger de enkelte ITI'er, fortsat på manglende klarhed både på nationalt plan og Kommissionsplan. Hertil kommer, at der i mange tilfælde er en vis modvilje hos forvaltningsmyndighederne mod overhovedet at medtage ITI'er i deres operationelle programmer. Regionsudvalget opfordrer derfor Kommissionen til at sørge for, at det i lande, som har valgt at benytte ITI-instrumentet, vil være muligt at anvende det i passende omfang i alle operationelle programmer, og at passende gennemførelses- og forvaltningsordninger hurtigt vil blive oprettet, så der kan gøres god brug af ITI'er og skabes synergieffekter;

22. beklager, at der ikke blev fastlagt klare bestemmelser om omfang, formål og metodologi for anvendelse af den territoriale dimension, før der blev udarbejdet og vedtaget partnerskabsaftaler. Dette er hovedårsagen til, at de enkelte lande har meget forskellige tilgange til den territoriale dimension og inddrager den i helt forskelligt omfang, hvilket i betydelig grad mindsker den virkning, en paneuropæisk implementering af den territoriale dimension kunne have, ikke kun for gennemførelsen af Europa 2020-strategien, men også for EU's udvikling generelt;

23. anmoder Kommissionen om at give de regionale og lokale myndigheder mulighed for at udarbejde deres egen »regionale« partnerskabsaftale som en integreret del af den overordnede partnerskabsaftale, der er indgået på nationalt plan. På den måde vil Kommissionen fuldt ud anerkende artikel 4 i TEU og respektere den interne forfatningsmæssige struktur i medlemsstaterne, samtidig med at nærhedsprincippet får maksimal effekt;

24. anmoder Kommissionen om at tale med én stemme under forhandlingerne om partnerskabsaftalerne og de operationelle programmer og bemærker i den henseende, at adskillige lokale og regionale myndigheder har beklaget, at forskellige tjenestegrene under Kommissionen under forhandlingerne stillede forskellige og til tider modsatrettede krav, som ikke var begrundede i reelle konkrete behov og/eller i den eksisterende lovgivning. Udvalget opfordrer Kommissionen til at inddrage de lokale og regionale myndigheder, der udarbejder og gennemfører en væsentlig del af programmerne, på et tidligere tidspunkt i forhandlingsprocessen og give en klar og ensartet fortolkning af forordningens væsentlige bestemmelser, så snart udarbejdelsen af de operationelle programmer påbegyndes. Kommissionens sene bemærkninger til de indkomne programforslag og den korte frist, der er blevet givet til opdateringer af programmerne, har vanskeliggjort den politiske forankring på lokalt og regionalt plan;

25. understreger, at god praksis inden for partnerskabsprincippet kræver den rette tankegang og administrative kultur snarere end lovpåbud. Misforholdet mellem lovgivning og den sammenhæng, hvori den skal finde anvendelse, fører til en praksis, der blot går ud på rent overfladisk at gå igennem formaliteterne (»ticking the box«)⁽³⁾, hvilket er til skade for målet om kvalitet og effektivitet i programplanlægningen, som dermed blot bliver en administrativ byrde, som forsinker midlernes anvendelse lokalt og regionalt i EU;

⁽²⁾ En høring iværksat af Regionsudvalget bekræftede, at et stort flertal af lokale og regionale myndigheder og andre interessenter har været involveret i den forberedende fase af partnerskabsaftaler og operationelle programmer. Imidlertid mener over 70 % af respondenterne, at der kun delvist eller slet ikke er blevet taget hensyn til de lokale og regionale myndigheders behov.

⁽³⁾ Formel overholdelse af regler, men uden reel anvendelse af dem.

26. mener derfor, at partnerskabsprincippet kan styrkes ved, at Kommissionen bidrager til at gennemføre en undersøgelse af, hvordan det fungerer, og en kortlægning af bedste praksis, herunder en vurdering af den tid, der er brug for til diskussion under hensyntagen til den institutionelle kompleksitet og programmet. Regionsudvalget bifalder i den henseende, at Kommissionen har iværksat en undersøgelse af partnerskabsprincippet og planlægger at afholde regelmæssige møder under »den strukturerede dialog« med det formål at drøfte gennemførelsen af partnerskabsprincippet med interessenterne. Regionsudvalget påpeger, at det, som det repræsentative organ for de lokale og regionale myndigheder, må være den vigtigste strategiske partner i denne proces;

27. anmoder navnlig Kommissionen om at undersøge, hvorvidt der tages hensyn til partnerskabsprincippet og den territoriale dimension i de nationale programmer, der udformes inden for rammerne af samhørighedspolitikken. I de fleste medlemsstater er der en tendens til en klarere centralisering af samhørighedspolitikken gennemførelse, herunder udarbejdelse af nationale programmer på bekostning af de regionale. Samhørighedspolitikken vigtigste mål om at mindske de regionale forskelle og ubalancer samt at fremme regional vækst skal beskyttes.

Finansielle ressourcer, programstruktur og resultater

Finansielle ressourcer

28. Det Europæiske Regionsudvalg peger på, at det subnationale niveau tegnede sig for 55 % af de samlede offentlige investeringer i 2013. Det spiller derfor en væsentlig rolle, når det gælder fremme af den økonomiske vækst i Europa. I nogle regioner er de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) stort set den eneste kilde til offentlige investeringer;

29. henleder opmærksomheden på, at subnationale finanser befinder sig i en vanskelig situation, da de lokale og regionale myndigheder står over for høje gælds niveauer og økonomiske stramninger, som er pålagt af højere myndighedsniveauer. I den sammenhæng peger Regionsudvalget på, at manglende finansielle ressourcer på det subnationale niveau har direkte følger for gennemførelsen af samhørighedspolitikken. Finansieringssystemet på flere niveauer bør derfor forbedres i fremtiden. Det henstiller derfor til medlemsstaterne, at de udnytter den fleksibilitet, som Kommissionen giver mulighed for, ved at trække den obligatoriske nationale medfinansiering af foranstaltninger finansieret med midler fra ESI-fondene fra forpligtelserne under den interne stabilitetspagt;

30. bifalder derfor, at samhørighedspolitikken i programmeringsperioden 2014-2020 giver finansielle instrumenter en større rolle, og bemærker, at finansielle instrumenter, hvis de anvendes effektivt, kan give finansieringen til lokale myndigheder og regioner en betydelig større gennemslagskraft, forudsat at der tages hensyn til investeringernes økonomiske og sociale dimension;

31. henviser til, at der opstår vanskeligheder, når strukturfonde gennemføres ved hjælp af finansielle instrumenter. I mange tilfælde er gennemførelsen stadig meget kompleks, og Kommissionens kompetente tjenestegrene fortolker ikke altid de relevante bestemmelser på enslydende og ensartet vis, især ikke i verifikations- og kontrolfasen. På trods af Kommissionens vejledningsindsats er det i de fleste tilfælde stadig nødvendigt at gøre brug af eksterne konsulentfirmaer ved oprettelsen af finansielle instrumenter, hvilket indebærer yderligere omkostninger;

32. glæder sig over lanceringen af FI-compass, et nyt informations- og rådgivningsknudepunkt for anvendelsen af finansielle instrumenter under ESI-fondene. Dette redskab bør kunne lette gennemførelsen af finansielle instrumenter og gøre processen mere forståelig;

33. understreger den rolle, EIB kan spille med sine lån til strukturprogrammer, som kan være en fremragende metode til at mobilisere finansielle midler til levedygtige projekter af en bestemt størrelse under et givet operationelt program. Uheldigvis anerkendes denne finansieringskildes muligheder ikke i tilstrækkelig grad på alle niveauer⁽⁴⁾. Endvidere bemærkes det, at de lokale myndigheder i øjeblikket ikke fuldt ud kan udnytte de ovennævnte muligheder, fordi procedurerne for adgang til og brug af disse lån er ekstremt komplicerede. Udvalget håber derfor på, at reglerne for lån til strukturprogrammer forenkles.

⁽⁴⁾ Over 50 % af respondenterne i Regionsudvalgets høring svarede, at de ikke kendte noget til lån til strukturprogrammer.

Programstruktur

34. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at en stærkere tematisk koncentration er et af de vigtigste reformpunkter i samhørighedspolitikken 2014-2020. Tematisk koncentration tjener det formål at koncentrere midlerne på et begrænset antal temaområder for at nå den kritiske masse og sikre reel virkning. Da forud fastlagte tematiske mål er afgørende for, hvad ESI-fonde kan benyttes til, har reglerne for tematisk koncentration betydelig indvirkning på partnerskabsaftalernes og de operationelle programmets struktur;

35. henleder opmærksomheden på, at det på grund af interne regionale skævheder stadig kan være nødvendigt, selv i mere udviklede regioner, at investere i infrastruktur, som leverer basistjenesteydelser på områder som miljø, transport, informations- og kommunikationsteknologier (IKT), sociale tjenesteydelser, sundhedstjenester og uddannelse;

36. glæder sig over, at der er blevet indført yderligere fleksibilitet gennem nye værktøjer som f.eks. lokaludvikling styret af lokalsamfundet og integrerede territoriale investeringer (ITI), der muliggør brugen af flerfundsprogrammer og gennemførelsen af innovative projekter. Regionsudvalget glæder sig over, at mange lande og regioner i teorien overvejer at benytte sig af disse instrumenter, men udvalget er bekymret for, at de lovgivningsmæssige forskelle mellem fondene, og forvaltningsmyndighedernes tilbageholdenhed med at uddelegere på lokalt plan, fortsat er et problem, der begrænser potentialet i disse nye instrumenter for integreret territorial udvikling;

37. gør opmærksom på, at det kan give betydelige fordele at kombinere forskellige finansieringskilder og forskellige værktøjer i et enkelt projekt, forudsat at der er ensartede rapporterings- og støtteberettigelseskrav for de forskellige finansieringskilder og -værktøjer med henblik på at nedbringe gennemførelsesfejl og omkostninger ved ekstra administrative procedurer;

38. noterer sig, at nye værktøjer i nogle medlemsstater er blevet mødt med skepsis og ikke vil blive gennemført bredest muligt på områder, hvor det ville være hensigtsmæssigt, og at det nationale niveau i nogle tilfælde har lagt hindringer i vejen for de lokale og regionale myndigheders brug af nye værktøjer. Det opfordrer derfor Kommissionen til at uddybe baggrunden for, at dette er blevet hindret;

39. opfordrer Kommissionen og EIB til at harmonisere administrative krav og støtteberettigelseskrav i forbindelse med støttetildeling til forskellige tværgående projekter.

Resultater

40. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at den reformerede samhørighedspolitik lægger større vægt på OP-resultater. Effektiv opfyldelse af mål i overensstemmelse med reglerne kan betragtes som et godt resultat;

41. understreger, at gode samhørighedspolitiske resultater er det vigtigste spørgsmål for alle lokale og regionale myndigheder, da gode resultater i væsentlig grad forbedrer livskvaliteten i regioner, byer og kommuner;

42. præciserer, at de vigtigste resultater bør være de langsigtede resultater, der fører til opfyldelse af forud opstillede mål. Beskæftigelsesfrekvensen, arbejdsløshedsprocenten, reduceret trængsel på vejene, mindre forurening o.l. kan tælle med til resultaterne, hvorimod faktorer som antallet af udbudte efteruddannelseskurser, antal kilometer anlagt vej og antallet af renoverede bygninger kun er mellemliggende skridt mod opnåelsen af resultater og derfor er mindre vigtige elementer i resultatsammenhæng;

43. beklager navnlig, at den genindførte resultatreserve kan tilskynde til at opstille uambitøse mål for at opnå nem adgang til de supplerende midler fra resultatreserven. Det vil imidlertid først stå klart, om målsætningerne er ambitiøse, efterhånden som gennemførelsen skrider frem. Under alle omstændigheder skaber det unødigt usikkerhed i den finansielle planlægning og en ekstra risiko for projektstyringen at tilbageholde finansielle midler fra operationelle programmer;

44. peger på, at eftersom samhørighedspolitikken i sig selv er langsigtet, går en overdreven vægtning af kort- eller mellemlangsigtede finansielle indikatorer eller outputindikatorer ud over opfyldelsen af alle de langsigtede målsætninger, der fastsættes, når de operationelle programmer forhandles på plads. Regionsudvalget opfordrer til, at der indføres en ny resultatramme, der ikke er baseret på output, men på resultater, der skal bygges videre på i næste programmeringsperiode;

45. anser det endvidere for uheldigt, at resultatrammen gør finansielle indikatorer og outputindikatorer obligatoriske, mens resultatindikatorer kun er fakultative. Ikke desto mindre mener Regionsudvalget, at fokus på opnåelse af resultater skal være et obligatorisk element i den strategiske planlægning af alle strukturfonde, hvilket der også bør tages hensyn til i resultatrammen;

46. bifalder derfor, at Kommissionen vil udarbejde årlige rapporter, der sammenfatter medlemsstaternes gennemførelsesrapporter fra 2016 og frem, og opfordrer Kommissionen til at drøfte disse rapporter med udvalgets medlemmer. Regionsudvalget foreslår, at disse rapporter også inkluderer en analyse af fremskridtene i retning af en forenkling af gennemførelsessystemet;

47. bemærker, at finansielle indikatorer som f.eks. udnyttelsen af midler ikke er en resultatorienteret indikator. Regionsudvalget opfordrer derfor Kommissionen til at tillægge finansielle indikatorer mindre betydning i resultatrammen.

Forenkling af procedurer og administrativ kapacitet

Forenkling af procedurer

48. Det Europæiske Regionsudvalg noterer, at samhörighedspolitikken tidligere i høj grad er blevet kritiseret for sit komplekse gennemførelsessystem. De fleste forvaltningsmyndigheder anser stadig de nye bestemmelser for at være bureaukratiske og komplekse. I den forbindelse anså respondenterne i Regionsudvalgets høring det for vigtigst at forenkle reglerne for støtteberettigelse, undgå overregulering og fokusere på resultater;

49. peger på, at overregulering stadig er en af de vigtigste årsager til den administrative byrde. Medlemsstaternes alt for strenge fortolkning af EU-regler, i kombination med det faktum, at den enkelte fond i mange medlemsstater er underlagt særskilte ministerielle og forvaltningsmæssige retningslinjer, medfører unødvendige administrative krav, silotænkning og en yderligere bureaukratisk byrde for støttemodtagere og forvaltningsmyndigheder samt hindringer for brugen af instrumenter til integreret territorial udvikling såsom ITI eller lokaludvikling styret af lokalsamfundet;

50. anmoder Kommissionen om at overvåge medlemsstaternes anvendelse af EU-reglerne og, hvor der finder overregulering sted, overbevise de nationale myndigheder om, at EU-reglerne bør anvendes på en mindre byrdefuld måde. Tilfælde af overregulering bør gøres offentligt tilgængelige, så andre også kan lære af det;

51. mener imidlertid, at der også er rige muligheder for forenkling i selve EU-reglerne (forordninger, gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter). Regionsudvalget opfordrer derfor til, at der gennemføres yderligere forenklinger i forvaltningen af EU-støttede projekter. Dette bør omfatte kortere godtgørelsesfrister for støttemodtagere, etablering af et sæt fælles revisionsregler for projekter, enklere regler for projekter, der skaber egne indtægter, konsekvente regler for støtteberettigede udgifter, udvidet anvendelse af forenkede omkostninger, større sammenhæng mellem udbetalinger og resultater, e-samhörighed, princippet om et centralt kontaktpunkt for støttemodtagere, en forholdsmæssig og fælles tilgang til kontrol, en harmonisering af procedurerne for kontrol på første niveau af de territoriale samarbejdsprogrammer og en forenkling af tilsynet med offentlige indkøb. Regionsudvalget understreger betydningen af at stille den nødvendige ekspertrådgivning til rådighed for lokale og regionale myndigheder og virksomheder, når disse søger svar og råd vedrørende lovgivning (navnlig på området offentlige indkøb) og den korrekte anvendelse heraf. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at medtage repræsentanter for de lokale og regionale myndigheder i gruppen af højtstående eksperter, der overvåger forenkling til gavn for støttemodtagerne, og dermed gøre brug af aktørernes erfaringer med gennemførelsen af projekter med henblik på at reducere den administrative byrde, øge udnyttelsen af midlerne og forbedre programmernes virkning;

52. henleder opmærksomheden på de uforholdsmæssigt store byrder, der tynger de lokale og regionale myndigheder på grund af det store antal ukoordinerede kontroller, og som kan mindske interessen for at gennemføre europæiske projekter. Om nødvendigt bør kontrollerne gennemføres gruppevis, og de kompetente myndigheder bør gensidigt anerkende hinandens kontroller. Regionsudvalget foreslår, at resultaterne af kontroller og revisioner bruges til at forebygge fejl, så man derved øger antallet af vellykkede projekter;

53. opfordrer i den forbindelse Kommissionen til konsekvent at anvende REFIT-tilgangen i forbindelse med de europæiske struktur- og investeringsfonde og herunder se nærmere på delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Endvidere bør der ses nærmere på Kommissionens mange interne retningslinjer og procedurerne for deres vedtagelse, idet disse retningslinjer på trods af deres formelt set ikke-bindende retsvirkninger i betydelig grad bidrager til den høje kompleksitet og administrative byrde, som gælder for gennemførelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde på lokalt plan;

54. er overbevist om det nødvendige i, at der straks iværksættes konkrete foranstaltninger for at forenkle de territoriale samarbejdsprogrammer. Resultaterne af de europæiske territoriale samarbejdsprogrammer og projekter skal også gøres mere synlige. Komplexiteten er årsag til forsinkelser og fejl, hvorved EU's samhørighedspolitik bliver mindre effektiv. Regler, som er klarere, mere gennemsigtige og lettere at anvende, skaber færre problemer senere hen, i forbindelse med attesteringen af udgifter og under kontrol- og revisionsprocedurerne. Desuden bør Kommissionens efterfølgende kontrolforanstaltninger harmoniseres og under alle omstændigheder være i overensstemmelse med krav om konsekvens, nærhed og især forholdsmæssighed.

Administrativ kapacitet

55. Det Europæiske Regionsudvalg noterer, at de lokale og regionale myndigheders administrative kapacitet er nøglen til, at samhørighedspolitikken kan gennemføres effektivt, men desværre er nogle lokale og regionale myndigheders kapacitet stadig mangelfuld;

56. peger på, at der er mange mulige grunde til utilstrækkelig administrativ kapacitet, herunder:

- ineffektiv fordeling af opgaver og ansvarsområder
- ineffektivt samarbejde mellem forvaltningsniveauer
- mangel på kvalificerede menneskelige ressourcer (kvalifikationer)
- mangel på finansielle ressourcer
- uhensigtsmæssige regler og forordninger (f.eks. overregulering)
- politiske hindringer (f.eks. uhensigtsmæssig strategisk planlægning)
- manglende intern kapacitet til at styre komplekse projekter som dem, der medfinansieres af ESI-fondene;

57. opfordrer medlemsstaterne, og ikke blot de mindre udviklede, men alle EU-medlemsstater, til i højere grad at benytte sig af den tekniske bistand, der er til rådighed for de operationelle programmer for at øge de lokale og regionale organers og øvrige deltageres kapacitet til at udnytte og forvalte EU-midler samt støtte indsamlingen af bedre statistiske data på lokalt niveau;

58. understreger, at styrkelsen af den administrative kapacitet på lokalt og regionalt niveau vil føre til en mere effektiv og resultatorienteret gennemførelse af de operationelle programmer. Benchmarking samt udveksling af erfaring og viden mellem regioner og byer bør støttes af EU og medlemsstaterne, bl.a. ved brug af instrumenter såsom programmerne for europæisk territorielt samarbejde;

59. glæder sig over Kommissionens initiativ for tilbagestående regioner, der har til formål at identificere de vigtigste drivkræfter og flaskehalse for vækst og investeringer på regionalt niveau, navnlig i mindre udviklede regioner. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at udnytte regionale og lokale eksperter og til at tage hensyn til de tilbagestående regioners specifikke behov, når den fremsætter anbefalinger om, hvordan man kan frigøre deres vækstpotentiale;

60. anerkender, at forhåndsbetingelserne (artikel 19 i forordningen om fælles bestemmelser) sikrer, at EU-midlerne investeres på juridiske vilkår, som er i overensstemmelse med EU-lovgivningen, og at deres formål er at nedbringe tilfældene af konkurrencefordele, som kan henføres til manglende overholdelse af reglerne, men henleder opmærksomheden på følgende:

- udvalget finder det uacceptabelt, at midler rettet mod de lokale og regionale myndigheders lokalområder og regioner forsinks på grund af visse mangler i tilknytning til overholdelsen af regler fra europæiske og nationale institutioners side, og håber, at håndhævelsen af forhåndsbetingelser vil gavne de lokale og regionale myndigheder på lang sigt
- udvalget modsætter sig på det kraftigste den »eksterne betingelse« for tildelingen af midler fra ESI-fondene bestående i fastfrysning af den regionale støtte til medlemsstater, som overtræder EU's regler for budgetunderskud. Sådanne foranstaltninger ville først og fremmest resultere i, at lokale og regionale myndigheder straffes for nationale regerings forsømmelser
- Samhørighedspolitikken er i bund og grund en regionalpolitik, og det skal den forblive, og derfor skal man på alle forvaltningsniveauer undgå mere eller mindre centraliserede politikker;

61. opfordrer medlemsstater, der deltager i samarbejdsprogrammer, og på hvis område en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) har hovedsæde, til at give EGTS rollen som forvaltningsmyndighed for nogle eller alle territoriale samarbejdsprogrammer vedrørende det område, der er omfattet af EGTS, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorielt samarbejde.

Bruxelles, den 9. juli 2015.

Markku MARKKULA

Formand

for Det Europæiske Regionsudvalg

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA